

«БІМ-БОМ» НЕ РЕСТАВРУЮТЬ СПОДІВАЮТЬСЯ НА НОВИХ ДЕПУТАТІВ

стор. 5

РЕАЛІЇ

ДИРЕКТОР ДКП «ЛУЦЬКТЕПЛО» ЗАЯВЛЯЄ ПРО «ГЕНОЦИД ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ»

У «Луцьктепла» – суцільні борги на всіх фронтах. Директор підприємства каже, що втішної перспективи немає, адже у тарифі не закладений прибуток. Ба більше, він заявляє, що державна політика спрямована на знищення енергетичної галузі й на підтримку НАК «Нафтогаз України».

стор. 8

ПРОБЛЕМА

ТРОЛЕЙБУСНА ЕПОПЕЯ

Луцьке підприємство електротранспорту вкотре лихоманить від хронічної хвороби: затримка заробітної плати, застарілий автопарк, незадоволення умовами праці і керівництвом. Підприємство належить громаді міста, його засновником є Луцька міська рада. Втім ЛПЕ виконує й замовлення держави, перевозячи безплатно пільгові категорії населення. А отже, й відповідальність за його стан, невдоволення працівників мають відчувати як органи місцевої влади, так і призначені керманічі з Київського майдану.

стор. 9

ВУСО-ЛАПО-ХВІСТ

У ЛУЦЬКУ РОЗВІНЧУВАЛИ МІФИ ПРО БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН

Минулого тижня у Луцьку студентам розповіли про особливості догляду за домашніми улюбленцями, і це не тільки коти й собаки, а й декоративні африканські їжачки та морські свинки. Про різноманітні цікавинки, які пов'язані з чотирилапими друзями, розповіла громадський діяч та реабілітолог дрібних домашніх тварин Вероніка Федосова-Цибульська.

стор. 7

X РОТАЦІЇ

У ВОЛИНСЬКОМУ
БІЛОМУ ДОМІ НОВИЙ
ЄВРОІНТЕГРАТОР

У Волинській облдержадміністрації створили новий підрозділ – управління розвитку, інвестицій та європейської інтеграції. Він працюватиме із 14 грудня.

Управління утворили внаслідок реорганізації департаменту економічного розвитку і торгівлі та управління міжнародного співробітництва.

Керуватиме новоутвореним підрозділом Юрій Кресак, який досі працював радником голови облдержадміністрації на громадських засадах.

Управління координуватиме роботу в напрямку залучення інвестицій, реалізації грантових проектів.

X МАНДРИ

У ВАРШАВУ З ЛУЦЬКА –
ВІДТЕПЕР ПОТЯГОМ

Міжміський поїзд № 67 Київ-Варшава з 13 грудня їздить через Рівне та Луцьк.

Раніше потяг оминав обласний центр Волині, заїжджаючи у Ковель, звідки рушав до кордону.

Втім, відповідно до нового графіку, поїзд № 67 матиме зупинки у Луцьку, Ківерцях, Рожищі та Ковелі.

Окрім цього, зміни стосуються і часу відправлення потяга. Таким чином, з Києва поїзд рушатиме о 16:25. До Луцька прибуватиме о 23:18 і стоятиме тут 22 хвилини. Фінальною точкою маршруту буде станція «Варшава-Заходня». Сюди потяг прибуватиме о 9:19.

Квиток із Луцька до Варшави коштуватиме 1500 грн.

X ПРОГРЕС

ЗАМІСТЬ ПАПЕРОВОГО
ПАСПОРТА –
ПЛАСТИКОВИЙ

З 1 січня 2016 року українці зможуть отримати пластикові паспорти громадянина України. Про це повідомив Президент України Петро Порошенко, пише видання «Forbes».

«Я хочу вас привітати з надзвичайно важливим днем в історії України. Те, що ми сьогодні бачили, – початок виготовлення паспортів України у вигляді ідентифікаційних карток – це справжня революція. Це останнє «Прощай!» Радянському Союзу», – сказав Президент, відвідуючи поліграфкомбінат «Україна», який починає випуск таких паспортів.

За словами глави держави, така пластикова картка вмщатиме понад 400 кілобайтів інформації, включно з фотографією, загальними даними про людину, а в перспективі в неї можна помістити медичні та податкові дані й багато іншого.

«На сьогодні ми говоримо про те, що це має коштувати в межах 100-160 грн без ПДВ», – сказав Президент.

За його словами, ця подія важлива в контексті зміцнення національної безпеки, адже такі пластикові паспорти практично неможливо підробити, у них величезна кількість рівнів захисту.

«Я пишаюся тим, що вже з 1 січня (і я сподіваюся, що вже не буде жодного перенесення) Державна міграційна служба зможе отримувати від поліграфкомбінату «Україна» в повному обсязі такі картки з проектною потужністю в 45 тисяч карток на добу», – сказав Порошенко.

X ВІДКРИТІСТЬ ВЛАДИ

Декларації про доходи за 2014 рік нових заступників міського голови Луцька не вражають великими сумами чи задекларованими статками.

«Хроніки» попросили міську раду надіслати копії декларацій про доходи за 2014 рік помічників, радників та заступників міського голови. І ось що ми дізналися.

Заступник міського голови та керуючий справами виконкому Юрій Вербич, який вже не перший рік перебуває на обійманій посаді, за 2014 рік задекларував 133 тисячі 3 гривні доходу. Майже уся сума – це заробітна плата. Лише 1117 гривень є доходом у вигляді дивідендів та процентів. Декларант записав квартиру площею у 67,1 кв. м, автомобіль «Хюндай Акцент» 2011 року та 9 тисяч гривень на рахунку, з яких 3390 вклав у 2014 році.

Сім'я задекларувала дохід у 47 тисяч 793 гривні, з яких 21 тисяча 406 гривень – заробітна плата. Решта – це інші види доходів. На сім'ю чиновника записані дві земельні ділянки площею у 1000 та 600 кв. м, дача (35 кв. м), а також родина витратила 7724 гривні та утримання майна та 5264 для страхування за кордоном.

Перший заступник міського голови Тарас Яковлев, який вже багато років працює в органах місцевого самоврядування, задекларував дохід у 122 тисячі 440 гривень, з яких 120 тисяч 501 гривня – заробітна плата, а ще 1939 гривень

З ЧИМ НОВІ Й СТАРІ
ПОПЛІЧНИКИ МЕРА
ЛУЦЬКА ПРИЙШЛИ У РАДУ

– це дохід від викладацької діяльності в Луцькому національному технічному університеті.

Вице-мер у 2014 році задекларував частку в квартирі площею в 48,2 кв. м. Дружина чиновника заробила 28 тисяч 327 гривень, з яких 1567 гривень – заробітна плата. Решта занотовано як інші види доходів. На сім'ю задеклароване авто бюджетної марки «Део Ланос» 2003 року.

Помічник міського голови Богдан Гончарук, який вже не перший рік співпрацює з нинішнім міським головою, задекларував за 2014 рік заробітну плату в розмірі 39

тисяч 99 гривень та 46 копійок, квартиру та авто АЗЛК-2140-117, яке, як стверджує Гончарук, продане в 2002 році за дорученням.

Радник міського голови Анатолій Хомич задекларував дохід у 35 тисяч 633 гривні, з яких 10 гривень – це дивіденди. Окрім цього, в декларації вписані дві земельні ділянки, квартира площею в 49 кв. м, авто марки «Вольвоген Пассат» 1997 року. Сім'я задекларувала дохід в 65 тисяч 663 гривні, земельну ділянку, квартиру площею у 49 кв. м.

Стосовно новачків у команді міського голови, то найбільший сукупний дохід

має сім'я Григоренків. Сергій Григоренко заробив 82 тисячі 280 гривень, з яких 77 тисяч 31 гривня – це заробітна плата. Решта – дивіденди. Його сім'я заробила 10 тисяч 140 гривень.

Григоренко задекларував квартиру площею в 45,5 кв. м, авто марки «Хонда Аккорд» 2011 року та 130 тисяч 851 гривню на банківському рахунку. Також вказане страхування в розмірі 120 гривень і 471 гривня, що пішла на утримання майна.

На сім'ю записані земельна ділянка (1200 кв. м) та будинок (65 кв. м).

Юлія Вусенко, секретар міської ради, задекларувала за 2014 рік дохід у 87 тисяч 824 гривні. Її сім'я, судячи з декларації, нічого не заробила за 2014 рік.

Майже усі кошти посадовці, а саме 71 тисяча 119 гривень – це заробітна плата, решта – інші види доходів. Секретар також задекларувала авто 2010 року престижної німецької марки «БМВ».

Заступник міського голови Юрій Моклиця задекларував лише земельну ділянку площею у 1000 кв. м та погашення кредиту і відсотків позики в розмірі 4000 гривень. Дружина посадовця задекларувала за 2014 рік матеріальну допомогу в розмірі 5 тисяч 355 гривень.

X ПУБЛІЧНІСТЬ

ЩО В ГАМАНЦІ
У ЛУЦЬКИХ
КЕРМАНІЧІВ?

Станом на 1 грудня 2015 року заробітна плата міського голови Луцька Миколи Романюка не перевищує й десяти тисяч гривень.

Про це йдеться у відповіді на інформаційний запит «Хронік».

Зокрема, міський голова Луцька отримує включно з надбавками та преміями 9 тисяч 341 гривню.

Його перший заступник Тарас Яковлев має заробітну плату в розмірі 7 тисяч 425 гривень і 70 копійок. А решта заступників отримують більше – по 8 тисяч 689 гривень та 50 копійок.

Заступник міського голови та керуючий справами виконкому Юрій Вербич отримує заробітну плату більшу, аніж його керівник – 9 тисяч 600 гривень та 90 копійок.

Радник міського голови має заробітну плату в розмірі 3 тисяч 171 гривні та 50 копійок, а помічник мера – 3 тисячі 143 гривні і 90 копійок.

«Розмір доплат та надбавок на вказаних вище посадах у 2016 році зростати не буде, рівень заробітної плати буде визначено після затвердження бюджету міста», – також йдеться у відповіді.

Водночас, відповідно до декларації, щоправда, за 2014 рік, міський голова показав 181 тисячу 55 гривень доходу, з яких 139 тисяч 637 гривень становить заробітна плата. Ще 41 тисяча 418 гривень – це дивіденди. Сім'я міського голови задекларувала майже 251 тисячу гривень доходу. Усі ці кошти – дивіденди та проценти.

Микола Романюк задекларував у власності земельні ділянки площею у 1440 та 580 кв. м, будинок (282 кв. м), квартиру (55,7 кв. м), садовий будинок (98 кв. м) та автомобіль «Тойота прадо» 2003 року.

А його дружина – земельні ділянки (площа 1200 та 2800 кв. м), будинок (53,7 кв. м), три квартири (79,1, 74,5 та 55,7 кв. м), а також дачний будинок (120 кв. м). Декларант за звітний 2014 рік задекларував 643 тисячі 436 гривень на рахунку, з яких 85 тисяч 72 гривні вклав у звітному році. А також цінні папери номінальною вартістю 5 мільйонів 387 тисяч 800 гривень, з яких на 2 мільйони 506 тисяч 560 гривень придбаних у 2014 звітному році.

X ТАРИФИ

У НОВИЙ
РІК –
З НОВИМИ
ЦІНАМИ НА ВОДУ

З 1 січня 2016 року в Луцьку набудуть чинності скориговані тарифи на послуги з централізованого водопостачання та водовідведення.

Про це інформує КП «Луцькводоканал». Нові тарифи затверджено постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП) від 12 листопада 2015 року.

Як повідомили у прес-службі підприємства, нещодавно КП «Луцькводоканал» подав до НКРЕКП розрахунки щодо коригування тарифів. У них було враховано зростання ціни на електроенергію, збільшення рівня мінімальної заробітної плати та обов'язкових податків і зборів. Проте Нацрегулятор ухвалив рішення про коригування тарифів лише в енергетичній складовій.

Зокрема, з червня 2014 року до листопада 2015 року вартість електроенергії зросла з 1,2389 гривні до 1,825 гривні за 1 кВт/год. Таким чином, протягом цього періоду відбулося збільшення вартості електроенергії для водоканалу на 0,586 гривні з ПДВ за 1 кВт/од або на 47,3%. Відповідно, щомісячні витрати підприємства зросли на 996,4 тисячі гривень і, як результат, лише за 10 місяців заборгованість підприємства за електроенергію зросла на 7 559 гривень.

Враховуючи викладене вище, Національна комісія ухвалила рішення про коригування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення в частині енергосистів.

Тому тарифи на послуги для населення, бюджетних установ та інших споживачів будуть становити:

- на централізоване водопостачання — 4,62 гривні за кубометр (з ПДВ);
- на централізоване водовідведення — 4,68 гривні за кубометр (з ПДВ).

Загальна вартість послуг водопостачання та водовідведення складатиме 9,30 гривні за 1 кубометр (з ПДВ), тобто на 78 копійок більше, ніж зараз.

✘ ВІДБІР

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков звільнив Олександра Терещука з посади начальника Головного управління Національної поліції в Києві. Про це він написав на своїй сторінці у «Facebook».

«Начальник Київського поліцейського главку генерал Терещук звільнений з посади на основі подання Хатії Деканоідзе. Як і звільнені зі своїх посад низка високопоставлених співробітників главку Києва, які не пройшли атестацію», – повідомив він.

Разом із тим, Олександр Терещук у коментарі «Українським новинам» повідомив, що очікує призначення на нову керівну посаду.

«Цю посаду (начальника головного управління поліції) було скорочено. Я очікую, що мені запропонують іншу посаду, наприклад, начальника головного управління поліції – заступника керівника На-

ДОЛЮСТРУВАЛИ

Олександр Терещук

Андрій Крищенко

ціональної поліції», – сказав він.

Водночас, як повідомив Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков на своїй сторінці у «Фейсбуці», новим головою київської поліції став Андрій Крищенко, який прославився захистом україн-

ського прапора в окупованій Горлівці.

«Андрій Крищенко – приклад справжнього офіцера та істинного патріота України. Як глава міліції Горлівки, ризикуючи життям, захищав український прапор від сепаратистів. Отримав

важкі поранення. За героїзм, проявлений у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність присязі, Крищенко нагороджений орденом «За мужність» III ступеня», – написав він.

Як відомо, Олександр Терещук очолював міліцію Волині, однак після Революції Гідності його звільнили. У липні 2014 року Терещука призначили начальником управління МВС у Києві.

5 червня цього року Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні Кабміну заявив про звільнення Терещука з посади керівника київської міліції у порядку люстрації.

А вже 3 липня Президент Петро Порошенко звільнив Олександра Терещука від люстрації.

У листопаді цього року Міністерство внутрішніх справ призначило экс-керівника волинської міліції Олександра Терещука начальником Головного управління Національної поліції у Києві.

✘ НЕВТІШНА СТАТИСТИКА

БІЛЬШЕ ХВОРИЄМО І ВМИРАЄМО

Останнім часом у Луцьку спостерігають підвищення смертності та скорочення середньої очікуваної тривалості життя.

Про це йшлося під час засідання виконкому Луцької міської ради 16 грудня, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

За словами начальника управління охорони здоров'я міської ради Миколи Якимчука, аналіз показників здоров'я лучан свідчить, що відбувається підвищення смертності, скорочення середньої очікуваної тривалості життя, збільшується захворюваність.

Перше місце серед причин смертності посідають серцево-судинні захворювання, друге – онкологічні, на третьому – наслідки травматизму. Залишається на високому рівні поширення соціальних хвороб – туберкульозу, ВІЛ-інфекції, інфекцій, що передаються статевим шляхом.

Низькою, констатує посадовець, лишається санітарна культура населення, відсоток тих, хто займається фізкультурою та спортом, негативно на стан здоров'я лучан впливає екологічна ситуація.

✘ БЮРОКРАТИ

У МІНСОЦПОЛІТИКИ ОБІЦЯЮТЬ ВІДДАТИ БОРГИ БАГАТОДІТНИМ

У Міністерстві соціальної політики України пообіцяли до кінця року виготовити у повному обсязі бланки посвідчень для забезпечення потреб всіх регіонів України у повному обсязі.

Бланки в установленому порядку передадуть обласним адміністраціям.

Про це йдеться у відповіді на інформаційний запит «Хронік».

Нагадаємо, вже понад два роки члени багатодітних сімей не можуть отримати посвідчення відповідної категорії, оскільки відсутні бланки. Їх не можуть виготовити через відсутність коштів.

«Протягом 2013-2014 років бланки «Посвідчення батьків багатодітної сім'ї» та «Посвідчення дитини з багатодітної сім'ї» не виготовляли у зв'язку з відсутністю відповідних бюджетних

призначень на вказану мету в бюджеті Мінсоцполітики, тому виникла складна ситуація із забезпеченням ними обласних і Київської міської державної адміністрації», – йдеться у відповіді.

У міністерстві пояснюють, що востаннє бланки виготовляли у 2012 році в обсязі 55 тисяч штук «Посвідчення батьків багатодітної сім'ї» та 30,2 тисяч штук бланків «Посвідчення дитини з багатодіт-

ної сім'ї», які в лютому 2013 року було передано обласним державним адміністраціям.

Тоді Волинській області передали 975 штук бланків для батьків та 625 штук дитячих посвідчень.

У третьому кварталі Мінсоцполітики виготовило п'ять тисяч бланків та передало для адміністрацій. Волинській області надійшло 230 бланків «Посвідчення дитини з багатодітної сім'ї».

На Луцьк, судячи з відповіді відділу у справах сім'ї та молоді Луцькради, жодного бланка не надійшло.

«16 грудня 2013 року було видано останнє посвідчення батьків з багатодітної сім'ї, які надходили до відділу у справах сім'ї та молоді. Із 16.12.2013 і до сьогодні не надходило жодного бланка посвідчень батьків з багатодітної сім'ї», – йдеться у відповіді міських чиновників.

✘ НА ПОМІЧ

ЧОРНОБИЛЬЦЯМ – АДРЕСНА ДОПОМОГА

Наталка ПЕТРУК

Відтепер адресну допомогу від Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» отримуватимуть не лише луцькі чорнобильці, а й з усієї області.

Напередодні дня ліквідатора аварії на ЧАЕС, 13 грудня, члени обласного добровільного товариства «Спілка Чорнобиль» зібралися для обговорення року, що минає, та майбутніх планів.

Зі слів голови обласного добровільного товариства «Спілка Чорнобиль» Володимира Кеца, це – одна із найпотужніших громадських організацій в області, найбільш структурована, зорганізована, що працює впродовж десятиліть. На жаль, з роками захист ліквідаторів аварії на ЧАЕС та постраждалих від лиха не міцніє, а навпаки – втрачає уже здобуті позиції.

«Є проблеми, які пов'язані з медичним, соціальним забезпеченням, тому що при всьому бажанні й прагненні держави вирішити питання медичного захисту, лікування, санаторного лікування цієї категорії громадян не завжди це виходить. Хай їй прикро, але треба відзначити, що допомога, передбачена з боку держави, на жаль, з кожним роком

зменшується», – каже головний «чорнобильць» області.

Для організації обласного рівня шести тисяч гривень на рік, що їх виділяє держава, заледве вистачає на оплату комунальних послуг, офісу спілки і телефонного зв'язку. А про здійснення кваліфікованого профілактичного огляду, лікування чи оздоровлення у санаторії навіть не йдеться. Єдиним рятівним колом для волинських «чорнобильців» є меценати.

«На щастя, Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» згадує про спілку не лише в день ліквідатора або в день трагедії. Співпраця полягає в організації дозвілля, певної допомоги, відпочинку. Зокрема, протягом останніх п'яти років Фонд щорічно виділяє певну кількість санаторно-курортних путівок у Буковель і не тільки, зокрема, у санаторії у Волинській області», – зазначає Володимир Кец.

Зі слів виконавчого директора Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Ореста Маховського, одним із основних завдань Фонду є адресна допомога конкретним людям. Співпраця із громадськими організаціями в цьому контексті здійснюється найбільш ефективно.

«Якщо держава візьме на себе

зобов'язання, прописані в законах, і реалізує їх, то наша участь у допомозі «чорнобильцям» буде мінімальною. Але невідомо, коли ми до цього дійдемо. Тому всі питання людей, які об'єднані спільною проблематикою – а це і ліквідатори аварії на ЧАЕС, і воїни-афганці, і учасники війни – ми будемо розглядати і по можливості допомагати їм», – запевнив він.

Так, досі підтримку Фонду отримували ті члени організації, які живуть в обласному центрі, однак тепер, як повідомив на передсвятковому засіданні спілки Орест Маховський, благодійні програми, в тому числі і «З добром у серці», діятимуть на території усієї області.

✘ ПРИЗНАЧЕННЯ

ХТО СКЛАВ ІСПИТ У ПРОКУРАТУРУ

Внаслідок реалізації закону «Про прокуратуру» на Волині утворено чотири місцеві прокуратури, які почали діяти з 15 грудня 2015 року.

Наказом Генерального прокурора України Віктора Шокіна за рекомендаціями конкурсних комісій призначено їх керівників, повідомляє прес-служба відомства.

Луцьку місцеву прокуратуру очолив Олександр Шпота (був прокурором міста Нововолинська). Маневицьку – Олександр Мосійчук (був начальником відділу захисту конституційних прав і свобод громадян та інтересів держави прокуратури у Волинській області). Володимир-Волинську – Віталія Книш (екс-заступник прокурора Турійського району). Ковельську – Олександр Бабенков (екс-прокурор Ружинського району Житомирської області).

Зазначимо, що відповідно до вимог чинного законодавства, територіальна юрисдикція місцевих прокуратур розповсюджується наступним чином:

Володимир-Волинська місцева прокуратура (місто Володимир-Волинський, Володимир-Волинський район, Горохівський район, Іваничівський район, Локачинський район, місто Нововолинськ, Турійський район);

Маневицька місцева прокуратура (Камінь-Каширський район, Ківерцівський район, Любешівський район, Маневицький район, Рожищенський район);

Ковельська місцева прокуратура (місто Ковель, Ковельський район, Любомльський район, Ратнівський район, Старовижівський район, Шацький район);

Луцька місцева прокуратура (місто Луцьк, Луцький район).

Х ГАМАНЕЦЬ
Лілія БОНДАР

Хай яка ситуація у країні, на Новий рік та Різдво усі хочуть дива, казки та віри в добро. Створити чарівний настрій у ці дні – обов'язок для тих, в кого удома є діти, адже вони чекають на це цілий рік. Тому було б неправильно зустрічати 2016 рік без належної атмосфери. А чи не найкраще дарує святковий настрій ялинка. Хоча цьогоріч багатьом сім'ям буде скрутно купити новорічне деревце й прикрасити його. Адже ціни ростуть, як на дріжджах. «Хроніки Любарта» вирішили з'ясувати, скільки коштує ялинка, що пропонують на ринках та магазинах та як прикрасити деревце, аби гроші залишилися ще й на новорічний стіл.

Сезон продажу новорічних ялинок уже розпочався. Вартість зеленого деревця заввишки 1 метр зараз становить 60 гривень, від 1,5-2 метрів – 75 гривень, від 2-2,25 метрів – 100 гривень, від 2,5-3 метрів – 170 гривень. Тенденція на ринку нині така: що вища ялинка, то й ціна вища. Проте вартість ялинок зростає і найвищою буде, як запевняють продавці, 29 та 30 грудня.

На Новий рік можна поставити й штучну ялинку. От тільки заплатити за неї доведеться як мінімум у шість разів більше. Однак позбавите себе клопоту вимітати обпалі гілочки, коли новорічні та різдвяні свята закінчаться. Такої ялинки вистачить на довгі роки, та й совість мучити не буде через зрубане деревце.

Вибір ялинкових прикрас як на ринках, так і на полицях крамниць нині такий великий та різноманітний, що навіть сум, адже ще 15 років тому усялякого красивого

НОВОРІЧНА ЯЛИНКА: НЕ ПРОСТА, А ЗОЛОТА!

«новорічного одягу» просто не було. За словами продавців, цьогоріч найпопулярнішими є іграшки із зображенням мавпи та у формі мавпи – символу наступного року. Не поступаються їм янголи, іграшки у вигляді інших звіряток, ну і, звісно, великі кульки. Однак продавці запевняють, що вішати на ялинку все підряд не можна. Та й не кожен господар хоче, аби його новорічне деревце було, як опудало на городі.

«Кожна іграшка, почеплена на ялинку, символізує бажання того, хто її повісив. Тому перед тим, як припасувати прикрасу, варто загадати бажання. Але треба пам'ятати, що бажань усього три», – каже продавчиня Ірина.

Купити ялинкові прикраси можна в спеціалізованих магазинах декору, у супермаркетах, на ринках. Зазвичай це іграшки українського або китайського виробників. Варто зазначити, що українські за якістю не поступаються заморським, та й на вигляд теж не гірші. Найдорожчі іграшки – скляні кульки. Вони вартують від 20-100 і більше гривень. Усе залежить від розміру. Що менша іграшка – то дешевша.

«Сезон продажу іграшок ще не настав, – кажуть продавці. – Справжній ринковий бум буде в останні три дні перед Но-

вим роком. У цей час тут справжня метушня та гамір. Люди скуповують усе в останні дні: може, часу нема скупитись раніше, а може, перед святами дають зарплату», – жартує продавець новорічних прикрас.

Найдешевшу іграшку вдалося відшукати на ринку за три гривні. Це звичайна малесенька кулька із пінопласту, вкрита пластиком. Загалом ціна іграшок як на ринку, так і в супермаркетах у середньому коливається від 5 до 70 гривень за одну. Та, що за 5 гривень, суттєво відрізняється від той, що, наприклад, вартує 55. Якість не та й вигляд не дуже.

Асортимент ліхтариків, різноманітного намиста, дощиків та гірлянд не менший від іграшкового. Найдешевше з цього – новорічний дощик – від 5 до 15 гривень, хоча можна знайти і за 50 гривень, від 13 до 35 гривень вартують гірлянди. А от намисто дещо дорожче, найменше – шестиметрове – можна купити за 21 гривню. Лампочки в новорічних гірляндах можна обрати будь-якої форми – від традиційних кульок до свічок, зірок і маленьких Сант. Ціна залежить від кількості лампочок та довжини гірлянди, електронні вогники вартують від 150 до 500 гривень.

Окрім кульок та фігурок,

особливу роль відіграє верхівка. Її купують відповідно до тематичного та кольорового обрамлення ялинки. А вартує така прикраса від 50 гривень.

Текстильні банти та метелики додають ялинці особливої урочистості. Їхня вартість стартує від 8 гривень за штуку і сягає 60 гривень. Тут теж значення має розмір та матеріал.

Якщо у сім'ї є діти, то не слід забувати й про смачні солодкі прикраси. Використати можна солодощі у вигляді куль чи просто гарно упаковані яблука, апельсини, мандарини, ба навіть імбирне печиво.

За словами продавців, останніми роками популярності набула ще одна західна традиція – декоративні чобітки, аби в них ховати подарунки для мешканців оселі. Вартує такий чобіток від 60 гривень.

Традиційні фігурки Святого Миколая, Санта-Клауса теж актуальні. Ці виробки бувають порцеляновими, плюшевими, пластиковими та шоколадними. За таких персонажів доведеться викласти щонайменше сотню.

А тих, кого ціни на святкові новорічні прикраси лякають, продавці заспокоюють, мовляв, уже з початку січня вартість прикрас зменшиться, а непроданий новорічний товар збуватимуть за заниженими цінами. Однак кому це вже цікаво, коли свята позаду, а до наступних – цілий рік. Чи не так?

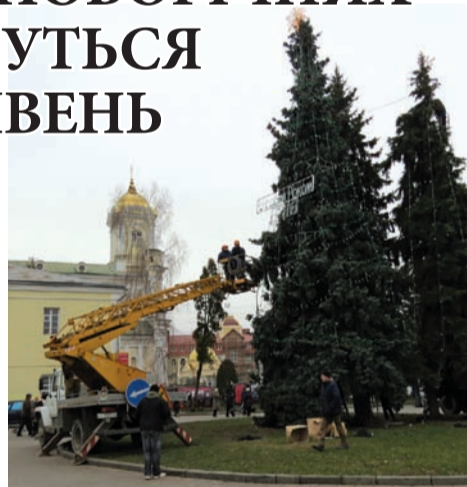
Х ГРОШІ

ПРИКРАСИ ДЛЯ НОВОРІЧНИХ КРАСУНЬ ОБІЙДУТЬСЯ В 200 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

На прикрашення центральної ялинки Луцька та ще кількох зелених красунь у різних точках міста в кошторисі міськради закладено 200 тисяч гривень. Про це у коментарі УНН розповіла начальник відділу благоустрою Луцької міської ради Ольга Люфт.

Оскільки місто відмовилося від зрубу ялинки, а у 2008 році почало наряджати дерева у центрі міста, то з'явилися вивільнені кошти, що їх використовували на транспортні витрати та купівлю хвойної прикраси.

Ці гроші використали на оздоблення міста в основних точках: мікрорайон ДПЗ, проспект Молоді, парк Лесі Українки, прикрашення зелених красунь біля ЦУМу, біля головного корпусу СНУ імені Лесі Українки, на площі Грушевського.

«Уже вісім років у нас тенденція використовувати близько 200 тисяч гривень на все новорічне оформлення та ілюмінацію», – розповіла вона.

Х НЕ ПО-ЛЮДСЬКИ ЗУПИНКА ДЛЯ СМІТТЯ

Юрій КОНКЕВИЧ

Можна, наче мантру, повторювати: «Чисто там, де не сміять». Найлегше обурюватися негідною поведінкою твоїх співгромадян, які гадають, де живуть. А можна принаймні смітника поставити, аби з невихованих людсьок спитати суворо і принципово.

Йдеться про систематичне засмічення берега річки Омелянівки – не так річки, як потічка, що зв'язує Омелянівські ставки та Стир, тече вздовж вулиці Чернишевської в районі інфекційної лікарні.

Біля зупинки громадського транспорту Омелянівка скоро загатиться штучною дамбою із пляшок, пакетів та іншого непотребу.

Пасажири міжміських автобусів після роботи закупаються у «Нашому краї», на зупинці ідуть свої біляші, п'ють каву і пиво, очікуючи «шатлбас» до рідного села. Автобус від'їздить, а обгортки, пляшки й пакети лишаються на зупинці. Зупинці для сміття.

Експеримент із приучення негідників до чистоти – нехитра справа. Поставте їм принаймні смітника – і Омелянівка не загатиться.

Новий Луцьк
Фонд Ігоря Палиці

**ВТІЛЮЄМО МРІЇ В ЖИТТЯ
ТІЛЬКИ РАЗОМ**

КОНКУРС ДИТЯЧОГО МАЛЮНКА

ДЛЯ ДІТЕЙ
4-10 РОКІВ

«НОВОРІЧНА МРІЯ»

14,15 СІЧНЯ
ПЕРЕМОЖЦІ
ОТРИМАЮТЬ
ЦІКАВІ
ПОДАРУНКИ

**КРАЩІ МАЛЮНКИ ВИЗНАЧАТЬ
ОНЛАЙН-ГОЛОСУВАННЯМ НА СТОРІНКАХ ФОНДУ
«НОВИЙ ЛУЦЬК» У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ:**

f www.facebook.com/novyy.lutsk.ua
v vk.com/novyy_lutsk

**ГОЛОСУВАННЯ ТРИВАТИМЕ
з 28 ГРУДНЯ 2015 по 10 СІЧНЯ 2016**

**МАЛЮНКИ ПРИЙМАЮТЬСЯ
ДО 25 ГРУДНЯ 2015 РОКУ
У ОФІСАХ РОЗВИТКУ КВАРТАЛУ**

ЗА АДРЕСАМИ:

1. Буль. Дружби Народів, 6. Тел.: +38 (095) 117-06-08.
2. Вул. Гордіюк, 37. Тел.: +38 (095) 117-07-62.
3. Вул. Ковельська, 47а. Тел.: +38 (095) 117-06-90.
4. Вул. Кондзелевича, 30. Тел.: +38 (095) 117-07-88.
5. Вул. Корольова, 10. (мкрн. Вересневе). Тел.: +38 (095) 117-08-16.
6. Вул. Шухевича, 6/18. Тел.: +38 (095) 117-06-10.
7. Пр-т. Відродження, 10. Тел.: +38 (095) 117-08-04.
8. Пр-т. Соборності, 38. Тел.: +38 (095) 117-06-02.

**УСІ ДЕТАЛІ ТА УМОВИ КОНКУРСУ ШУКАЙТЕ
НА СТОРІНКАХ ФОНДУ У СОЦМЕРЕЖАХ ТА НА САЙТІ:
www.novyy.lutsk.ua**

X БІЛМО НА ОЦІ

«БІМ-БОМ» НЕ РЕСТАВРУЮТЬ СПОДІВАЮТЬСЯ НА НОВИХ ДЕПУТАТІВ

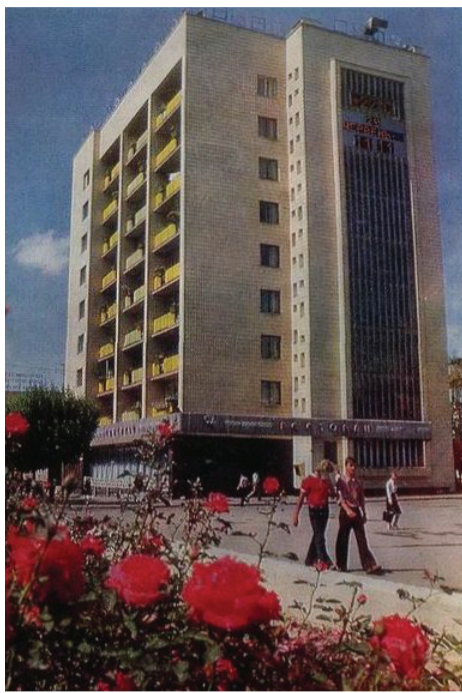
Лілія БОНДАР

Будинок у центрі Луцька, який лучани звикли називати «Бім-бомом» через годинник на ньому, ще довго матиме обшарпаний і непривітний вигляд. А вже щоразу, коли мова заходила про його реконструкцію, то справа так і залишалася на рівні розмов та балачок. «Хроніки Любарта» вирішили поцікавитися, коли нарешті «Бім-бом» приведуть до ладу. Схоже, що й цього разу грошей на ремонт немає. А самі мешканці неохоче за це візьмуться, бо хоч квартири в будинку приватизували, те, що робиться ззовні будівлі, своїм не вважають. Спихають усе на владу, а влада – на мешканців.

За радянських часів на місці, де постала ця дев'ятиповерхівка, розташовувався ресторан «Волинь». Це була одноповерхова будівля, зведена ще за царської Росії і в той час використовувалася як житловий будинок. Уже після Другої світової війни цю споруду переобладнали на ресторан, а пізніше й зовсім знесли. А ресторан «Волинь» розмістили на першому поверсі новобудови. Автором проекту став архітектор Олександр Симаківич, будинок побудували у 1966 році.

Нещодавно пропозицію про ремонт цієї багатоповерхівки опублікував Андрій Гринів на сайті «Єдина система місцевих петицій».

«Пропоную зробити ремонт фасаду дев'ятиповерхового будинку, який розташований на вул. Лесі Українки, 67 (Big Ben),

в самому центрі міста», – йдеться у повідомленні.

Також чоловік пропонував зняти з будинку всю рекламу та осучаснити годинник.

Аби петицію розглянули органи місцевої влади, вона має набрати 300 голосів зареєстрованих користувачів. Станом на 15 грудня петицію підписали 230 людей із трьохсот необхідних. Голосування уже завершилося, однак не набрало ще 70 голосів. Тож можна вважати, що не усіх

мешканців будинку хвилює це питання.

Зараз багатоповерхівка – у приватній власності мешканців. Про це повідомили в управлінні містобудування та архітектури Луцької міськради.

«Функція нашого управління – слідкувати не за технічним станом будівлі, а за естетичним оформленням. Свого часу я розробляв проект реконструкції фасадів. Подавав його заступнику міського голови Ларисі Соколовській, аби будинок включили у план

робіт. Це було ще рік тому. Але тоді не виділили коштів на ремонт фасаду. Тому справа не зрушилася з місця. Зараз уже є нові депутати й нові заступники. Все залежатиме від того, чи приділять вони увагу проблемі. Цей будинок – у центрі Луцька, а перебуває в ганебному стані. Плитка аварійна й може комусь впасти на голову. Будівлю треба реконструювати негайно», – зазначив заступник начальника управління містобудування та архітектури Ярослав Матвій.

Колишній заступник міського голови Лариса Соколовська зазначила, що пропонувалося скласти з мешканцями коштами і зробити ремонт. Але люди були проти. За словами Соколовської, вони вважають, що ремонт має відбуватися суто за кошти міста.

Крім того, що з цього будинку вже кілька років поспіль осипається плитка, тут ще й висять рекламні щити. Мешканці заперечують, що вони не лише мають неестетичний вигляд, а й завдають значної шкоди будинку. Відтак руйнується зовнішня стінка, внаслідок затікання води за щити під час дощу на стінах багатоповерхівки та у квартирах утворюється пліснява й постійна волога.

На неодноразові звернення мешканців до ЖКП № 3, на балансі якого перебуває цей будинок, жодної реакції не було. Тож питання так і залишається невирішеним.

Відтак, доки мешканці багатоповерхівки на вулиці Лесі Українки, 67 самі не вирішать якось зібратися заради того, щоб їхній будинок був окрасою міста, доти штукатурка і шпаклівка будуть падати на голови усім перехожим.

X ДОБРА СПРАВА

ДЛЯ РОЗВИТКУ ОСОБЛИВИХ ДІТЕЙ – РОЗВИВАЛЬНІ ТРЕНАЖЕРИ

Ольга ЗДЕБСЬКА

У луцькому «Центрі розвитку дитини» під керівництвом Людмили Вознюк – дванадцять вихованців, по шість у кожній групі. Щоправда, поки що вони не розмовляють, але – вчаться.

Для того щоб реабілітація була більш успішною, «Центр розвитку дитини» звернувся по допомогу у Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк». За кошти меценатів придбали тренажери й м'ячі для мультиболу.

Батьки, які привели сюди своїх дітей, кажуть, що заняття, до яких залучають малечу, дають їм змогу витратити енергію з користю та максимально розвинути свої здібності.

«У наших дітей високий потенціал до рухових ігор, їх хочуть при-

садити, щоб вони сиділи тихесенько, і все повторювали. А тут є де розбігтися, є де розігнатися, є куди свою енергію спрямувати і при цьому отримати такий результат, який нам потрібен», – каже мама одного із вихованців.

У більшості дітей такого віку ще немає жодних діагнозів, батьки і тренери сподіваються, що й не буде – бо працюють наполегливо, стараються і мають результати.

До кожної дитини у центрі індивідуальний підхід, адже всі вони особливі. Педагоги використовують спеціальні методики, і хоч неквапно, але впевнено прогресують у своїй роботі з учнями.

Зі слів практичного логопеда та олігофренопедагога Людмили Вознюк, яка тривалий час працює з такою категорією дітей, інвентар,

придбаний коштом Фонду «Новий Луцьк», вкрай важливий для розвивальної роботи із дітьми.

«Ми взяли тренажери, які забезпечують перехресну роботу рук і ніг, це взаємодія обох півкуль головного мозку і зв'язок між структурами – відділами головного мозку. Це звичайне обладнання, яке не протипоказане жодній дитині. Дуже добре, якщо батьки це знають. Я стовідсотково не помилюся, якщо скажу, що в основі подальшого успішного розвитку лежить рівень сформованості діяльності саме вестибулярного апарату», – пояснює пані Людмила.

Особливими успіхами у роботі з такими дітьми у центрі ще остерігаються хвалитися, але зізнаються, що самі не сподівалися на такий поступ. Просто на очах один із ма-

леньких учасників проекту вперше почав правильно крутити педалі на тренажері. Отже, недовго залишиться і до катання на велосипеді.

Проект такої реабілітації – експериментальний та дієвий. Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» таким чином підтримує не лише лікування та реабілітацію дітей, а й стимулює людей ініціативних, які

прагнуть до розвитку, опановують нове, пропонують ідеї і їх реально втілення. До слова, це не перший досвід співпраці з цією громадською організацією. До цього був ще випуск спеціалізованої літератури, яку успішно використовують і в області, і за її межами. Попереду – і спільні успіхи, і стимули до нових ідей.

X НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

Соломія ДОБРОЛЮБОВА

Під час сесії Волинської обласної ради депутати вирішили, що діяльність комунальних підприємств має перевірити спеціальна комісія. Саме тому і створили тимчасову контрольну комісію обласної ради з питань проведення перевірки діяльності підприємств, установ та організацій, які перебувають у спільній власності територіальних громад, сіл, селищ, міст Волинської області.

Серед членів комісії – два укропівці – Олександр Курилюк та Олександр Омельчук, двоє депутатів з «Батьківщини» – Ігор Лех та Сергій Слабенко, двоє із «Солідарності» – Володимир Дейна та Володимир Бондар, від «Нашого краю» – Святослав Кравчук, від «Самопоміччя» – Костянтин Зінкевич, від «радикалів» – Володимир Кучер, від «Свободи» – Юрій Поліщук. До її складу увійшли не

КОМІСІЮ З ПЕРЕВІРКИ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ ОЧОЛИВ УКРОПІВЕЦЬ

лише депутати, а й спеціалісти виконавчого апарату Волинської обласної ради.

На думку голови Волинської обласної ради Ігоря Палиці, діяльність комісії дозволить навести лад на комунальних підприємствах та виявити недобросовісних керівників.

«Така комісія дуже важлива для області. Вона розглядатиме ті питання, які раніше ставили до обласної ради, облдержадміністрації, що чимало комунальних підприємств не працюють відкрито, нераціонально використовують адмінресурс, керівники не справляються чи ще гірше – завдають збитків. Більше того, я обіцяю, що всі кадрові призначення на комунальних підприємствах, які підпорядковуються обласній раді, при-

ймаються лише після обговорення комісії. Так ми будемо обирати справді фахівців. Таким чином раз і назавжди запровадимо механізм, аби не давати нікому, у тому числі Гунчику Володимир Петровичу (голова Волинської облдержадміністрації, – «ХЛ») чи будь-кому з вас (депутатів облради, – «ХЛ») використовувати адміністративний ресурс та працювати на власні кишені», – наголосив Ігор Палиця.

Як розповів голова тимчасової комісії, очільник волинського УКРОПу, голова фракції укропівців у облраді Вячеслав Рубльов, головна мета комісії – виявити факти порушень на комунальних підприємствах та запобігти їх виникненню.

«Тимчасова комісія створюється на ко-

роткий термін, але в разі потреби її робота може бути продовжена», – зазначає Вячеслав Рубльов.

Щодо переліку підприємств, які підлягатимуть перевірці, то з приводу цього питання відбудеться обговорення вже безпосередньо під час першого засідання комісії.

Засідання контрольної комісії відбуватимуться у закритому режимі. Депутати, які входять до складу цієї контрольної комісії, та залучені комісією для участі в її роботі спеціалісти, експерти, інші особи не повинні розголошувати інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з її роботою. Лише у певних випадках контрольна комісія може ухвалити рішення про проведення відкритого засідання.

Андрій ЛУЧИК

«Т и признайся мені, звідки в тебе ті чари?» – напевне, саме такими словами розпочинає розмову Президент із волинським губернатором Володимиром Гунчиком. Адже як інакше пояснити те, що Володимир Петрович досі при посаді?

Якщо зважити, що в сучасній українській політико-правовій системі результати виборів – значно вагоміший показник діяльності влади на місцях, аніж усі інші показники разом узяті, то Володимир Петрович давно мусив би повернутися на автозавод.

ВИБОРИ ДО ОБЛАСНОЇ РАДИ

Вибори минули, посередній результат для партії влади в області подається як перемога. Звісно, так уже заведено, що більшість «eric fails» (невдач, – «ХЛ») нам намагаються піднести як «унікальні досягнення», «грандіозні звершення» та «непересічні результати».

Щодо результатів. Звісно, у різних територіальних одиницях вони можуть різнитися, тому візьмемо до уваги показники до обласної ради. Отож, у 2015 році на виборах до Волинської обласної ради перше місце в області здобув УКРОП:

- УКРОП – 21,91%
- БПП «Солідарність» – 17,8%
- «Батьківщина» – 15,96%
- «Свобода» – 8,71%
- Радикальна партія Ляшка – 8,26%
- «Самопоміч» – 6,51%
- «Наш край» – 5,17%

Якщо порохувати ще й відсотки, віддані за сателіта «Наш край», то загалом партія влади здобула підтримку майже 23% виборців.

Порівняймо із результатами 2010 року в таблиці 1.

Про що свідчить ця таблиця? Партія влади (Партія регіонів) у 2010 році в націонал-патріотичному краї (!) бере 18,86% у ворожо налаштованому для себе середовищі. Якщо врахувати ще депутатів-мажоритарників, то взагалі всі 27,5%. А якщо порохувати інші партії, на які влада могла ефективно впливати на місцевому рівні (Народна партія, Єдиний Центр, Селянська партія, КПУ, Аграрна партія, Солідарність жінок України, Сильна Україна), то тільки на старті могла контролювати в області 47,5% депутатів. А добрати потрібні голоси для формування більшості, як пам'ятаємо, було нескладно.

Варто також зробити ремарку про те, що у 2010 році кількість депутатів облради становила 80 осіб, вибори відбувалися за змішаною системою (40 депутатів від партій

ВИБОРЧІ НЕВДАЧІ ГУБЕРНАТОРА

ХРОНІКЕР

Володимир Петрович Гунчик – голова Волинської обласної державної адміністрації, призначений указом Президента України Петра Порошенка від 24 липня 2014 року.
1995 р. – директор Луцького автомобільного заводу.
1996 р. – голова правління ВАТ «Луцький автомобільний завод».
2000 р. – генеральний директор ВАТ «Луцький автомобільний завод».
2004 р. – голова Наглядової ради ВАТ «ЛуАЗ», а згодом директор ДП «Автоскладальний завод № 1» ПАТ «Автомобільна компанія «Богдан Моторс».
На президентських виборах 2014 року був керівником волинського обласного виборчого штабу Петра Порошенка.

і 40 депутатів-мажоритарників), а прохідний бар'єр становив 3%.

Що відбулося у 2015 році? Влада, яку на Волині уособлює Гунчик: а) не змогла здобути перше місце в області;

б) здобула більш ніж скромний результат порівняно із президентськими виборами півторарічної давнини (52,41% у травні 2014 року) та позачерговими парламентськими виборами (21,82% БПП та 22,14% «Народного фронту» у жовтні 2014 року);

в) зі скрипом протягнула свого сателіта «Наш край», який ледве подолав прохідний бар'єр.

І хто, цікаво, ухвалював рішення пускати «одіозних постатей», яких не брали у БПП, двома колонами? Адже Аграрна партія здобула 4,6% і не потрапила до обласної ради. А влада могла б здобути ще додаткових 4-5 мандатів в облраді, якби всі йшли за списками «Нашого краю».

За інформацією з джерел, які заслуговують на довіру, Володимир Петрович обіцяв Києву, що в результаті виборів у облраді буде щонайменше 22 повністю контрольовані депутати. Натомість отримали 13 від БПП та ще 4 від «Нашого краю». Бракує якраз голосів, втрачених Аграрною партією.

Зрештою, як ми бачимо при-

Фото: www.volynabid.com

клад 2010 року, коли головою облради було обрано Володимира Войтовича від Народної партії, зробити можна будь-що, уміючи домовлятися.

Натомість у 2015 році УКРОП зумів взяти під контроль представницький орган області. І це – відчутний удар по іміджу губернатора.

КОНТРОЛЬ НАД РАЙРАДАМИ

Процес формування місцевих рад на Волині та обрання їх керівництва вже фактично завершився. На сьогодні ситуація із контролем над радами має такий вигляд (дивитись таблицю 2).

У Ківерцівській райраді, наприклад, відбувся судовий спір між Юліаном Таранчуком (БПП «Солідарність») та Володимиром Юрчуком (УКРОП). Обидва кандидати здобули по 16 голосів, проте два бюлетені було визнано недійсними лічильною комісією через те, що позначки навпроти прізвища обраного кандидата не були поставлені у відповідному квадратіку. «Недо-

обраним» виявився кандидат від БППС, який намагався висудити свою перемогу.

Ківерцівський міськрайонний суд частково задовольнив позов Таранчука: зобов'язав лічильну комісію перерахувати бюлетені, але головою його не визнав. Лічильна комісія бюлетені перерахувала, але результат залишився незмінним – нічия. Відтак рада висунула інших претендентів на голову. Єдиним кандидатом виявився Григорій Недопад від УКРОПу, за якого проголосували 32 із 34 депутатів. Тобто укропівці підтримали й представники «Солідарності».

А ось у Локачах, за повідомленням офіційного сайту райради, перша сесія Локачинської районної ради сьомого скликання не відбулася у зв'язку з тим, що новообрані депутати від «Батьківщини», «Солідарності», «Свободи» та Радикальної партії Ляшка залишили сесійну залу. За кілька днів, коли депутати зрештою зібралися, то головою обрали Бориса Ковальчука від УНП. І тут виникає кілька «але». З одного боку, в Локачах та УНП надзвичай-

но сильні позиції Бориса Загреви, який чітко демонструє пропрезидентську позицію. Але з іншого – Загреву не взяли у список БПП до облради, тому з Гунчиком у нього напружені стосунки.

Зрештою, у багатьох районах голів обирали з огляду не на обласні, а саме на місцеві розклади. Наприклад, цікавою є поведінка «Свободи» та «Батьківщини», яка в різних радах блокується то з БППС, то з УКРОПом. І зараз видається, що подекуди навіть БППС та УКРОП налаштовані на конструктивну співпрацю у багатьох радах області.

Якщо ж повернутися у 2010 рік, то попри незначну підтримку Партії регіонів в області, влада змогла взяти під контроль більшість місцевих рад.

Якщо зіставити дані 2010 та 2015 років, то картина буде невтішною для Володимира Гунчика (таблиця 3).

Отож, якщо у 2010 році влада змогла отримати контроль над 16 місцевими радами на Волині із 21, то у 2015 році – лише 10.

Повторю, що поділ на владу-опозицію доволі умовний. Часто на місцевому рівні утворюються політичні коаліції за тільки їм відомим принципом. Але були й принципові вибори голів районних рад, де влада в особі Гунчика таки прогнала. Можемо говорити про Волинську обласну, Луцьку та Ківерцівську районні ради, які очолили представники УКРОПу.

ЧОГО НЕ ЗНИМАЮТЬ?

Незадоволення роботою Володимира Петровича висловлювали багато і громадських активістів, і журналістів. Нещодавно до «широких верств населення», з якими Гунчик не може порозумітися, додався народний депутат Ігор Гузь, який з трибуни Верховної Ради закликав Президента змінити Гунчика.

Хоча в Адміністрації Президента й шукають гіпотетичну заміну (джерела розповідають, що ще перед виборами посаду волинського губернатора пропонували Роману Іванюку, проте той відмовився), але поки не знаходять.

Ще однією можливою причиною відсутності кадрових висновків по Волині джерела називають хитку позицію самого голови АП Бориса Ложкіна, на якого після виборів нібито «повисили всіх собак». Тому, ймовірно, новим волинським губернатором вже опікуватиметься новий голова Адміністрації Президента.

Табл. 1. Результати місцевих виборів на Волині у 2010 році

№	Партія чи блок	Голосів «За»	У %	Місць	Одномандатні	Разом	% у раді
1	Батьківщина	110 713	23,36	16	10	26	32,50
2	Партія регіонів	89 392	18,86	13	9	22	27,50
3	Свобода	35 286	7,44	5	1	6	7,50
4	Фронт Змін	22 418	4,73	3	-	3	3,75
5	Наша Україна	17 625	3,72	3	1	4	5,00
6	Народна партія			-	7	7	8,75
7	Єдиний Центр			-	4	4	5,00
8	УРП Собор			-	2	2	2,50
9	Селянська партія			-	1	1	1,25
10	КПУ			-	1	1	1,25
11	Аграрна партія України			-	1	1	1,25
12	Солідарність жінок України			-	1	1	1,25
13	За Україну!			-	1	1	1,25
14	Сильна Україна			-	1	1	1,25
	В цілому	473 956	100%	40	40	80	100%

Джерело – «Вікіпедія»

Табл. 2. Обрання голів місцевих рад на Волині у 2015 році

№	Місцеві ради	Голова	Партійність
1	Володимир-Волинська	Роман Гук	БППС
2	Горохівська	Тарас Щерблюк	Аграрна партія
3	Іваничівська	Андрій Бадзюнь	Свобода
4	Камінь-Каширська	Віктор Сус	БППС
5	Ківерцівська	Григорій Недопад	УКРОП
6	Ковельська	Андрій Броїло	БППС
7	Локачинська	Борис Ковальчук	УНП
8	Луцька	Валентин Приходько	УКРОП
9	Любешівська	Петро Нагорний	БППС
10	Любомльська	Микола Сушик	Свобода
11	Маневецька	Анатолій Мельник	БППС
12	Ратнівська	Михайло Макарук	УКРОП
13	Рожищенська	Андрій Музика	Батьківщина
14	Старовижівська	Юрій Кудачкий	БППС
15	Турійська	Ольга Черен	Батьківщина
16	Шацька	Сергій Карпук	УКРОП
17	м. Володимир-Волинський	Петро Саганюк	БППС
18	м. Ковель	Олег Кіндер	Батьківщина
19	м. Луцьк	Микола Романюк	БППС
20	м. Нововолинськ	Віктор Сапожніков	БППС
21	Волинь	Ігор Палиця	УКРОП

Табл. 3. Контроль над місцевими радами Волинської області у 2010 та 2015 роках

№	Місцеві ради	2010	2015
1	Володимир-Волинська	Партія регіонів	БППС
2	Горохівська	Народна партія	Аграрна партія
3	Іваничівська	Партія регіонів	Свобода
4	Камінь-Каширська	Народна партія	БППС
5	Ківерцівська	Народна партія	УКРОП
6	Ковельська	БЮТ	БППС
7	Локачинська	Народна партія	УНП
8	Луцька	Партія регіонів	УКРОП
9	Любешівська	КПУ	БППС
10	Любомльська	Партія регіонів	Свобода
11	Маневецька	Партія регіонів	БППС
12	Ратнівська	Наша Україна	УКРОП
13	Рожищенська	БЮТ	Батьківщина
14	Старовижівська	Партія регіонів	БППС
15	Турійська	БЮТ	Батьківщина
16	Шацька	Партія регіонів	УКРОП
17	м. Володимир-Волинський	Сильна Україна	БППС
18	м. Ковель	БЮТ	Батьківщина
19	м. Луцьк	Сильна Україна	БППС
20	м. Нововолинськ	БЮТ	БППС
21	Волинь	Народна партія	УКРОП
	Контрольовані ради	16*	10**

* До провладних сил у 2010 році віднесено Партію регіонів, Народну партію, КПУ та Сильну Україну. До лояльних до влади кандидатів зараховано також нововолинського мера Віктора Сапожнікова, який формально балотувався від БЮТу.

** До провладних сил також зараховано Аграрну партію.

У ЛУЦЬКУ РОЗВІНЧУВАЛИ МІФИ ПРО БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН

Галина ТЕРНОВА

Минуло тижня у Луцьку студентам розповіли про особливості догляду за домашніми улюбленицями, і це не тільки коти й собаки, а й декоративні африканські їжачки та морські свинки. Про різноманітні цікавинки, які пов'язані з чотирилапими друзями, розповіла громадський діяч та реабілітолог дрібних домашніх тварин Вероніка Федосова-Цибульська. Адже вона – засновниця та керівник Клубу власників домашніх тварин «Вуса, лапи, хвіст», власниця першого на Волині міні-притулку сімейного типу для домашніх тварин «Веселий хвіст» та єдиного на Волині розплідника декоративних тварин «LovelyPet», дипломований спеціаліст із каніс-терапії, спеціаліст зі зв'язків з громадськістю луцького міського осередку собаководства «Любарт» Кінологічної Спільноти України.

Вероніка має за плечима великий досвід спілкування з домашніми тваринами, тому вирішила започаткувати разом із Волинською обласною бібліотекою для юнацтва проект «Живі діалоги». Такий проект передбачає проведення цілого циклу відкритих лекцій.

«Згідно зі статистикою, кожен десятити українців має домашнього улюбленця, до того ж, у багатьох живе відразу кілька тварин. Однак правильно доглядати за ними вміють аж ніяк не всі. Так заведено, що українці не вивчають особливості, наприклад, тої чи тої породи собак, але це ніколи не заважало їм купу-

вати чотирилапого друга. Як наслідок – страждають і люди, і тварини, – стверджує Вероніка. – Тому ми вирішили започаткувати освітній проект, аби навчити людей правильно піклуватися про домашніх тварин. Потрібно підвищувати культуру спілкування із ними, аби співіснування людей і тварин було гармонійним».

Під час першої зустрічі лектор розповіла присутнім про необхідність проведення щеплень та стерилізації тварин та про правила перевезення домашніх улюбленців за кордон.

«У кожній країні є різні вимоги щодо перевезення тварин. Якщо це країна шенгенської зони, то домашній улюбленець мусить мати чип, який вживлено під шкіру, та довідку, завірену державною ветслужбою, яка свідчить про відсутність сказу. Власникам собак потрібно мати ще й сертифікат на

наявність антитіл в організмі тварини, які виділяються не раніше, ніж через місяць після вакцинації домашнього улюбленця», – зазначила жінка.

Вероніка Федосова-Цибульська розповіла, що зараз люди багато часу проводять у дорозі, аде чимало подорожують. А через це не можуть завести велику тварину. Тому дедалі популярнішими стають невеличкі тварини-компаньйони, яких легко перевозити.

Також громадська діячка поділилася досвідом утримання сімейного міні-притулку «Веселий хвіст», в якому раніше викинуті на вулицю коти та собаки звикають до людської турботи та чекають на своїх нових господарів.

«Вважаю, що цивілізована людина має гуманно ставитися до тварин і допомагати їм», – додала Вероніка.

Окрім цього, студентів позна-

йомили з екзотичними тваринками з розплідника «LovelyPet», зокрема – з африканськими декоративними їжачками та морською свинкою породи Skinny. Усі охочі могли потримати їх на руках, погладити чи навіть сфотографуватися з незвичною морською свинкою.

«У Європі нині популярно брати тварину з притулку. В нас усе навпаки: коли людина дізнається, що у когось є притулок, то у неї виникає бажання масово туди звозити тварин. Як тільки я створила сторінку у «Фейсбуку», то щодня отримувала повідомлення та купу дзвінків. Мене питали, чи можна привезти кота, собаку чи ще когось. Люди не розуміють, що притулок для того, щоб брати тварину, а не спихнути її туди», – розповіла громадська діячка.

Вона додала, що нині екзотичні тварини стали дуже модними та популярними, їх навіть дарують.

Але як поводитися з ними правильно, знають не усі. Ця проблема торкається багатьох порід собак, наприклад, хаскі. У них гарні очі і вони багато кому подобаються.

«Людиною володіє дуже дике бажання, мовляв, хочу мати тварину, бо вона гарна. Але вона не вивчає і уявлення не має, для чого введена ця порода. Вона купує хаскі в квартиру, хоч ці собаки не пристосовані до цього й не можуть жити в таких умовах, – розповідає Вероніка. – Перед тим як заводити собі домашнього улюбленця, спершу треба вивчити його потреби, подумати, чи зможе сім'я забезпечити тварині достойні умови проживання та хороше харчування, а тоді вже ухвалювати важливе рішення. Треба врахувати стиль життя сім'ї та чи є у неї зайві гроші, які можна витратити на тварину. Адже деякі улюбленці потребують великих затрат».

Як розповіла Вероніка, африканські їжачки та морські свинки породи Skinny, не потребують якогось особливого догляду та досить нескладні в утриманні, порівняно з собаками, аде їх не треба вигулювати та купати.

«Наприклад, у морських свинок Skinny підвищена температура тіла та пришвидшений обмін речовин. На дотик вони такі, як коти сфінкси. Виростають до одного кілограма. Ці тваринки не спричиняють алергії. Тому вони зараз дуже популярні. На Волині такі є лише у мене. За ними легко доглядати, бо їх можна годувати звичайним котятим кормом», – додала Вероніка.

Учасників зустрічі також попросили приносити в бібліотеку м'яки та пластики іграшки, старі рушники, постіль, пледи та ковдри, які можуть стати у пригоді тваринам з притулку «Веселий хвіст».

Х БРАТИ НАШІ МЕНШІ

Лілія БОНДАР

Багато господарів думають, що ретельний догляд потрібен лише за собаками, а такі пухнасті улюбленці, як коти, самі дадуть собі раду. Однак це зовсім не так. Як правильно доглядати за котами, скільки разів варто робити щеплення проти різноманітних недуг і глистів та чим годувати пухнастого улюбленця, розповідає ветеринар Михайло Куніцин.

КОЛИ РОБИТИ ЩЕПЛЕННЯ ПРОТИ ГЛИСТІВ. Коти потребують ветеринарного догляду уже із тритижневого віку. Дуже часто вони заражаються глистами від матері. Тому, коли кошенята ростуть, то паразити ростуть разом із ними. У тритижневому віці глисти досягають стадії, коли вони здатні розмножуватися. Аби запобігти зараженню господаря й інших тварин, які є вдома, котам потрібно зробити обробку від глистів. Через десять днів процедуру треба повторити. А з 2-3-місячного віку можна робити щеплення комплексними вакцинами проти різноманітних інфекцій. Щеплення треба робити один раз на рік після того, коли котик виросте. Під час догляду за твариною слід пам'ятати, що коти можуть хворіти на лишай. На цю недугу можуть хворіти й люди. Тому тваринам треба робити щеплення проти лишая хоч раз на

ПУХНАСТІ УЛЮБЛЕНЦІ: ЯК ПРАВИЛЬНО ДОГЛЯДАТИ ЗА КОТАМИ

рік. Щеплення проти глистів роблять двічі на рік, якщо кіт живе у приміщенні. Якщо ж він виходить на вулицю – чотири рази на рік.

ГОДІВЛЯ КОТА МАЄ БУТИ ЯКОМОГО НАТУРАЛЬНІШОЮ. Не варто годувати пухнастих улюбленців штучними кормами. Аде корми у нашій державі сертифікуються за технічними умовами, які не відповідають вимогам європейських стандартів. Є багато випадків, коли ветеринарам доводиться

рятувати котів після вживання таких кормів. Найкраще годувати кота молочними продуктами: сиром, кефіром, сирим яйцем або яловичою печінкою. Не треба давати йому куряче м'ясо. Аде, коли курей вирощують, то додають їм у їжу спеціальні гормони та антибіотики, аби вони швидко набирали вагу і не здихали. Усі ці гормони та антибіотики насичують організм тварин і сприяють розвитку низки захворювань, які призводять

до загибелі улюбленців. Свиною також не рекомендовано годувати котика, аде у ній теж є хімія. Найбільш екологічно чисто нині яловичина. У раціоні може бути риба. Але у кожного котика свої уподобання. Є такі, які харчуються суто рибою. Зазвичай рибу полюблять котики сірої масті із зеленуватими смугами. Є коти, які харчуються лише молочними та яловичими продуктами. А є й перебірливі, які люблять яблучка та різноманітну зелень.

КОТИ НЕ ЛЮБЛЯТЬ, КОЛИ ЇХ МІЮТЬ. Пухнасті улюбленці не люблять сторонніх запахів. Тому будь-які шампуні з ароматами викликають у них стійке бажання вилізуватися. Котів треба мити якомога рідше. Тільки в разі крайньої потреби. Річ у тім, що на шкірі в котів є жировий прошарок, який захищає її від грибків, мікрофлори та паразитів. Якщо мити кота частіше, ніж двічі на тиждень, то цей прошарок змивається і не встигає відновлюватися, а шкіра стає сухою, шерсть – ламкою. Це сприяє різним захворюванням.

АДАПТАЦІЯ КОТА У НОВОМУ ДОМІ. Звикання кошенята до нових господарів проходить у кілька стадій. Перша – стадія звикання, коли кошеня освоює територію,

на якій має жити. Наступна стадія – привчання пухнастого улюбленця до нового раціону. Тому, коли забирає кошеня від матері, запитайте у господаря, чим він годував кішку. Якщо кошеня їсть уже саме, то поцікавтеся, яка це їжа. Наступна стадія – привчання кота до лотка. Маленькі тваринки не контролюють свої виділення. Тому доводиться стелити клейонку по усій квартирі. Слід пам'ятати, що запах оцту відлякує кота, а запах хлорки, навпаки, приваблює. Тому рекомендовано обробляти лоток розчином хлорки.

КОЛИ КОТИ ДЕРУТЬ ШПАЛЕРИ. Коти дуже часто шкрябають шпалери, меблі та взуття. Тому треба облаштувати їм місце для заточування кігтів. Це може бути шматок деревини, обмотаної тканиною, яка чіпляється так, аби кошові було зручно до неї діставати. Найкраще почепити її на те місце, яке кіт любить найбільше. Аби привабити пухнастика до цього місця, слід накапати туди кілька крапель валер'янки. До речі, якщо кіт у кота ламкі, то йому бракує вітамінів та кальцію. Про брак вітамінів та мінералів свідчать й обламани вуса. Аби цьому запобігти, потрібно ретельно слідкувати за раціоном домашнього улюбленця.

ДИРЕКТОР ДКП «ЛУЦЬКТЕПЛО» ЗАЯВЛЯЄ ПРО «ГЕНОЦИД ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ»

Інформаційне агентство
Волинські Новини

У «Луцьктепла» – суцільні борги на всіх фронтах. Директор підприємства каже, що втішної перспективи немає, адже у тарифі не закладений прибуток. Ба більше, він заявляє, що державна політика спрямована на знищення енергетичної галузі й на підтримку НАК «Нафтогаз України».

Про це йшлося 15 грудня під час зустрічі керівництва ДКП «Луцьктепло», працівників та депутатів Луцької міської ради на підприємстві.

МІСІЯ – ВИЖИТИ

Директор ДКП «Луцьктепло» Юрій Паращій (на фото) розповів, що проблеми на підприємстві назустріч роками, втім держава вела лояльну політику, інколи борги списувала. З його слів, ситуація кардинально змінилася торік, коли ДКП «Луцьктепло» поставили у ринкові умови – «зранку гроші – ввечері газ». Як наслідок, з 3 травня 2015 року людям довелося перейти на триденний робочий графік, заборгованість із зарплати сягала трьох місяців, відключили газ.

«Борги накопичувалися давно, а коштів на їхнє погашення у тарифі не закладено. Наприклад, згідно з договорами, з нами населення має розраховуватися до 30 числа кожного місяця, а ми маємо давати гроші НАК «Нафтогаз України» до 14 числа. Відповідно, ми не встигаємо вчасно заплатити, бо не маємо грошей, тому нам нараховують штрафи і пеню. Також держава невчасно дає кошти за субсидії, невчасно покриває різницю за тарифи, відповідно, ми не можемо належно розраховуватися з НАК «Нафтогаз України». Так, за це нам знову нараховують штра-

фи та пеню. З цього приводу ми писали не один лист Президенту України та Прем'єр-міністру, втім реакції – жодної. Зараз усе, що відбувається в країні, ніби спрямоване на підтримку НАК «Нафтогаз України». Наприклад, ввели в дію розподільчі рахунки, а це означає, що коли споживач платить, припустімо, 100 гривень, половина з них автоматично перераховується їм. Це – геноцид енергетичної галузі!» – наголошує Юрій Паращій.

З його слів, подібні проблеми мають комунальні підприємства теплоенергетики в усіх обласних центрах держави.

У Луцьку з 12 жовтня дали газ, «Луцьктепло» відновило роботу, й людям уже виплачують за жовтень заборговану зарплату. Варто зазначити, на підприємстві нині – 829 працівників, з них 78 людей – адміністрація. Середня зарплата робітників – 3 451 гривень, зарплата працівників апарату – 4 785 гривень.

Окрім боргів перед колективом, у підприємства ще є борги перед ПАТ «Волиньобленерго» та КП «Луцькводоканал».

Депутати міськради наголосили, щоб Юрій Паращій підготував для них детальний звіт видатків. Мовляв, на підприємстві нераціонально використовують кошти. Обранці громади навели приклад, що в актовій залі зробили ремонт, але дах не відремонтували, він протирає, на стінах уже видно патьоки, й через два роки потрібно буде повторно закладати кошти на ремонт. Директор комунального підприємства наголосив обранцям громади, що жодної копійки не витрачають марно, пояснив це тим, що коштів не завжди вистачає навіть на електроди, щоб здійснювати ремонтні роботи, тому про розпорощення грошей навіть не варто говорити.

Втім йому закинули, що на ДКП «Луцьктепло» списують старі труби на металобрухт, а потім їх знову купують, що економічно не

обгрунтовано. Юрій Паращій пояснив, що коли немає нових труб, то доводиться купувати що є, адже зараз ідеться про «виживання» підприємства.

По тому голова профспілки Неоніла Слюсар додала, що, окрім суб'єктивних факторів, які нищать підприємство, є й недопрацювання керівництва.

«Є випадки в Україні, коли підприємства подавали в суд на державу через невчасні виплати тощо й вигравали справи. А у нас є цілий штат юристів, і ті не подали жодної заяви. Окрім того, ми всі говоримо про кредит для модернізації підприємства, а перші кроки освоєння коштів свідчать про те, що затрати не даватимуть належної економії, відповідно, не буде чим цей кредит погашати. Я говорю про ці проблеми, аби ви, депутати, узялися за це і врятували ДКП «Луцьктепло» від банкрутства», – наголосила Неоніла Слюсар.

У керівника підприємства Юрія Паращія поцікавилися, яким він

бачить успішний стратегічний варіант розвитку ДКП «Луцьктепло», на що той відповів, що не бачить жодного, мовляв, у тарифі рентабельність закладена нульова, тому про перспективи говорити годі. Та додав, що ситуація зміниться на краще лише тоді, коли держава почне вести лояльну до таких організацій політику.

НОВА КОТЕЛЬНЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА

Аби повернути місту колишню потужність теплоенергетики, новоспечені депутати Луцької міської ради пропонують відмовитися від посередника – котельні на вулиці Карбишева, так званої «котельні Кропиви». Альтернативою вважають капіталовкладення у нову котельню.

Як відомо, раніше третина тепломереж Луцька перейшла до іноземної компанії. Депутати Луцької міської ради неодноразово вживали різних заходів, аби її повернути в комунальну власність, втім це їм не вдалося.

Отож, новообраний депутат Луцької міської ради Сергій Була запропонував піти в обхід цієї котельні й звести нову.

«Ми маємо купувати газ у «Трансгазі» й відмовитися від посередника – «котельні Кропиви», яка у них закуповує паливо та продає нам тепло. Ми маємо самі продавати тепло лучанам», – наголосив депутат.

З цього приводу працівники ДКП «Луцьктепло» відповіли, що за каденції экс-мера Богдана Шибі із 2006 року це питання вже піднімали, але жодних результатів не досягли.

«Ми пропонували звести нову котельню, тоді на це потрібно було 150 мільйонів гривень. Втім Київ не дав погодження, мовляв, це нераціональне використання коштів, адже необхідна котельня в місті є», – пояснили тепловики.

Однак Сергій Була наполіг на тому, що варто вивчити це питання та спробувати реалізувати, мовляв, залучаючи іноземні грантові кошти, можна віднайти потрібний фінансовий ресурс.

Зауважимо, зі слів директора ДКП «Луцьктепло» Юрія Паращія, у місті є 800 багатоповерхівок, 40% з яких обслуговує саме котельня на вулиці Карбишева.

Х ДОВГОБУДИ

Алла САДЕЦЬКА

Виконавчий комітет Луцької міської ради 16 грудня розглянув проекти програм з благоустрою обласного центру та розвитку освіти на 2016–2020 роки. Серед найцікавішого – реконструкція міських фонтанів та будова школи № 27.

ПРИБРАТИ

«КОРИТО» З ЦЕНТРУ

За словами директора департаменту ЖКГ Івана Кубіцького, загальна сума фінансування програми на п'ять років передбачена в обсязі 328,614 млн грн. У міський бюджет на цю програму планують закласти 326,114 млн грн, з них 58,632 млн грн – у 2016 році.

Проте член виконкому Орест Маховський висловив сумнів, що нині місто може дозволити собі таку «розкіш», як модернізація фонтанів на Театральному та Київському майданах, на що передбачено 12 та 8 млн грн відповідно. До того ж, він нагадав, що у наступному році передбачається скорочення доходів бюджету міста на 200 млн.

ФОНТАН У ЦЕНТРІ Й НОВА ШКОЛА

У НАСТУПНІЙ П'ЯТИРІЧЦІ МІСЬКІ ВЛАДЦІ ПЛАНУЮТЬ ВЗЯТИСЯ ЗА ДАВНІ ОБЦЯНКИ

У проекті програми йдеться, що фонтани морально застаріли та потребують реконструкції. Слід зазначити, що на території міста розміщено вісім фонтанів. Так, на Театральному майдані – фонтан недіючий, демонтований, потребує відновлення, реконструкції, його машинне відділення залишилось у підвальному приміщенні обласного музично-драматичного театру. На Київському майдані фонтан та-

кож недіючий, адже був демонтований перед початком реконструкції площі.

Зрештою Іван Кубіцький зазначив, що остаточне рішення ухвалює не департамент ЖКГ, а депутати під час сесії міськради.

З його слів, «з коритом на Театральному майдані треба щось робити», облаштувавши принаймні дитяче містечко. Втім у проекті йдеться не про реальні кошти, а

лише про плани – реальні кошти затверджуватимуть під час сесії.

Своєю чергою міський голова Микола Романюк повідомив, що з міського бюджету, ймовірно, фінансуватимуть лише розроблення проекту реконструкції, а для виконання робіт залучать спонсорські кошти. Мер повідомив, що представники великого бізнесу виявили бажання спільно профінансувати облаштування фонтану в центрі міста.

МІСЦЯ У ДИТСАДКАХ І ДОБУДОВА ШКІЛ

Крім того, під час засідання виконкому стало відомо і про виділення коштів на будову загальноосвітньої школи №27 у 55-му мікрорайоні. Їх закладуть у міському бюджеті в рамках освітньої програми також на п'ять наступних років.

За словами начальника управління освіти Луцької міськради Олега Гребенюка, у 2017 та 2018

роках на будову школи планують передбачити по 80 тисяч гривень. Також планують здійснити будову нових корпусів шкіл №1, 5, 7 та 13.

Член виконкому, секретар Луцькради Юлія Вусенко поцікавилася у головного освітянина міста, на скільки буде збільшена кількість місць у дитсадках Луцька.

Олег Гребенюк відповів, що передбачається реконструкція приміщення ДНЗ, які нині задіяні під інші цілі. Так, у повному обсязі обіцяють відновити роботу дитсадка на вулиці Декабристів, 23, а також заплановане створення нових груп в ДНЗ №1, 6, 17, 20, 28 та 36 (загалом створять до 210–220 додаткових місць), будова ДНЗ №15. Також планують вивільнення класів гімназії №14 та відкриття додаткових дошкільних груп.

Загальний обсяг фінансових ресурсів, потрібних для реалізації освітньої програми, становить понад 310 млн грн. На ці потреби з міської казни виділять 150,862 млн, ще 160 млн – з інших джерел.

ТРОЛЕЙБУСНА ЕПОПЕЯ

Дарина ГОГОДЗА

Луцьке підприємство електротранспорту (ЛПЕ) вкотре лихоманить від хронічної хвороби: затримка заробітної плати, застарілий автопарк, незадоволення умовами праці і керівництвом. Підприємство належить громаді міста, його засновником є Луцька міська рада. Втім ЛПЕ виконує й замовлення держави, перевозячи безплатно пільгові категорії населення. А отже, й відповідальність за його стан, невдоволення працівників мають відчувати як органи місцевої влади, так і призначені керманічі з Київського майдану.

Втім, схоже, єдиного рецепту порятунку підприємства поки що немає ні в кого. Разом із тим, про закриття ЛПЕ відкрито не говорив жоден із представників влади, адже троллейбуси – це екологічний та доступний громадський вид транспорту.

ЩО МАЄМО

Проблеми Луцького підприємства електротранспорту виникли, як кажуть, не учора.

Зі звіту за 2008 рік колишнього директора ЛПЕ Івана Кубицького, який нині очолює департамент житлово-комунального господарства Луцької міської ради: «На сьогоднішній день в експлуатації перебуває 60 троллейбусів, 28 троллейбусів – в ремонті або очікують на ремонт. Капітального ремонту згідно з пробігом потребує 59 троллейбусів».

Біди транспортного мастодонта міста накопичувалися з роками, а останнім часом лише погіршилися, що спричинило чергову хвилю незадоволення працівників троллейбусного управління та навіть перекриття дороги на знак протесту та задля привернення уваги до проблеми.

Х Підприємство створене 8 квітня 1972 року, розраховане та фактично здатне розмістити 100 троллейбусів. Статутний капітал підприємства становить понад 36 мільйонів гривень.

Лучани пам'ятають і минулі пікети працівників троллейбусного підприємства, створення тимчасових контрольних комісій, неодноразові зміни керівного складу, експерименти з закупівлі автомобілів у лізинг та нещодавнє придбання польського транспорту, що був у використанні. До слова, частина цих закордонних троллейбусів перебуває не в найкращому стані, та після першої ж поїздки потребувала ремонту.

Автобуси, які підприємство придбало за договором лізингу, стоять під парканом та чекають продажу. Зі слів виконувача обов'язків директора ЛПЕ Ігоря Грицюка, контактна мережа зношена на 70%. Унаслідок коливання курсу валют ремонт техніки став ще дорожчим через зростання вартості запчастин. Черговим випробуванням, що негативно вплинуло на ситуацію на підприємстві, стала часта зміна керівництва ЛПЕ протягом останніх років та несвоєчасне виконання державою своїх фінансових зобов'язань.

До слова, рішення про призначення керівництва ухвалює міський голова особисто, тому така

Х За даними корпорації «Укрелектротранс», протягом 9 місяців поточного року ЛПЕ перевезло на 50,7% пасажирів більше, аніж за аналогічний період минулого року. Це пов'язано зі збільшенням руху складу троллейбусів та частково підняттям ціни на проїзд у маршрутках і зменшенням купівельної спроможності громадян. Наприклад, у Рівному цей показник вищий і сягає 64,5%, у Сумах – 72,4%. При тім доходи за рахунок саме реалізації квитків зросли на 118,6%. Втім реалізація квитків покриває лише 34,1% витрат підприємства. У Рівному цей показник становить 51,8%.

плинність керівних кадрів – його власна відповідальність.

Працівники підприємства нарікають, що зарплату їм доводиться випрошувати. Тим же, хто просить надати довідку про борг, віддають гроші, оскільки, як пояснюють працівники, ЛПЕ не хоче судових позовів. Робітники кажуть, що не усі отримали зарплату за вересень-листопад.

«Разом із податками нам щороку потрібно до 24 мільйонів гривень. Цього року заплатили 19 мільйонів 331 тисячу гривень, ці гроші вже виплатили. З них понад 7 мільйонів – податки», – розповів про зарплатні борги колишній директор підприємства Ігор Домбик.

Керівництво підприємства головним боєм називає невиконання державою своїх зобов'язань. Якщо, за підрахунками ЛПЕ, держава має компенсувати 27 мільйонів гривень за перевезення пільговиків, то за фактом передбачено трохи більше як 15 мільйонів. І з них ще 2,8 мільйона не надійшло.

ВИМОГИ І ПРОПОЗИЦІЇ ГРОМАДИ

Працівників хвилює не лише затримка із виплати заробітної плати, а й внутрішні умови роботи, яких не бачить пересічний лучанин, а часто не помічає й міський чиновник.

Дірявий дах у ремонтному цеху, мокрі стіни поряд із електроприладами, ями – усе це на власні очі побачили новообрані депутати міської ради, які прибули на підприємство 11 грудня.

Аби розв'язати проблеми, робітники хочуть провести колективні збори, щоб запропонувати власну кандидатуру керівника підприємства. Ним вони бачать Володимира Пуца, що свого часу очолював підприємство.

«Я не відмовився від цієї пропозиції, але її й не було. Це вирішую не я і не колектив. Ситуація на підприємстві складна. Але безвихідних ситуацій не буває. Звичайно,

що самотужки керівнику цю проблему не розв'язати. А з допомогою влади – можна», – зауважив Володимир Пуц.

Окрім цього, серед кроків – вибір нового голови профспілки, оскільки нинішній не влаштує багатьох.

Також у волинському управлінні поліції на розгляді звернення колективу щодо розтрати грошей службовими особами, порушення законодавств щодо охорони праці та фінансових махінацій на підприємстві.

Самі ж водії через соціальну мережу «Фейсбук» на своїй сторінці просять лучан вибачити за незручності, пов'язані з проведенням попереджувальних протестних акцій, та запрошують до діалогу:

«Повідомляємо Вас, що на підприємстві виникла критична ситуація і колектив ЛПЕ вступив у трудовий спір з органами влади, які уповноважені представляти інтереси власника підприємства. Прямим і безпосереднім власником ЛПЕ є жителі Луцька, які через вибори передали свої повноваження керівникам міста. Якщо владою не буде вжито негайних заходів щодо «оздоровлення» підприємства, ми готові повністю зупинити рух електротранспорту в місті й оголосити безстроковий страйк. Ми, водії ЛПЕ, впроваджуємо проект-опитування «Пасажирський контроль», метою якого є підвищення рівня лояльності та довіри пасажирів до комунального господарства «Луцьке підприємство електротранспорту». До слова, залишити відгук пропонується на цій же сторінці.

Х Свого часу засновник Фонду «Новий Луцьк» Ігор Палиця пропонував, аби Фонд став інвестором нового еко транспорту, втім Луцькрада не використала цю можливість. «Я готовий був профінансувати закупівлю троллейбусів у Луцьку, щоб центральними вулицями не їздили старі маршрутки, які забруднюють повітря», – розповів засновник Фонду «Новий Луцьк», голова Волинської обласної ради Ігор Палиця. З його слів, свого часу була пропозиція міському голові із реалізації спільного проекту щодо троллейбусів. Йшлося про те, що 50 троллейбусів міг дати Фонд, 50 – міська влада, щоби забезпечити якісний менеджмент. Утім проект не підтримали.

СТРАЙКУВАТИ ПОЗА ЗАКОНОМ?

Як зазначає представник колективу ЛПЕ Андрій Черчик, на підприємстві колектив ініціював початок колективного трудового спору між колективом та підприємством. Але наразі реєстрацію спору у Національній службі посередництва і примирення призупинили.

Річ у тім, що юристи підприємства звернулися до Нацслужби із заявою, що підписи під заявою про початок колективного трудового спору – підроблені. Наразі, каже Андрій Черчик, на підприємстві працюють спеціалісти, які звиряють підписи і мають встановити, чи справді майже 70 підписів сфальшовані, чи є правдивими. Зрештою, голова страйкового комітету зауважує: усе це – формальні дії, які просто затягують процес.

Окрім того, працівники нині в непростій ситуації: вони були змушені звернутися до Президента, Кабміну, Уповноваженого з прав людини, з проханням роз'яснити їм норму закону України «Про транспорт», якою працівникам пасажирських перевезень заборонено страйкувати. Інакше яким чином колективу відстоювати свої права у подібній ситуації, в якій опинилося ЛПЕ?

У разі, якщо така процедура вступу у колективний спір розпочнеться, то запрацює спеціальна комісія, яка має підготувати угоду про примирення, що, своєю чергою, обов'язкова для виконання. Працівники ЛПЕ сподіваються, що конфлікт вдасться вирішити таким шляхом, не вдаючись до страйку і зупинки руху. Але поки що співпраці з місцевою владою не було: лише нещодавно за підтримки місцевих депутатів вдалося добитися скликання загальних зборів трудового колективу за участю представників міської влади, депутатів. Збори запланували на наступний тиждень.

ЩО ДУМАЄ ВЛАДА

Новопризначений заступник міського голови Луцька Сергій Григоренко, який курує це підприємство, пропонує на ремонт даху закласти 1,5 мільйона гривень у бюджеті прийдешнього року. А для виходу з кризи та збільшення прибутків – нарощувати кількість троллейбусів, заборонити приміським автобусам перевозити пасажирів по місту й підняти вартість проїзду до 2 гривень. Це, на думку посадовця, дасть ще понад 120 тисяч гривень щомісяця додаткового доходу.

Голова фракції УКРОПу Ігор Поліщук наполягає на створенні тимчасової контрольної комісії. Вона має об'єктивно розібратися як зі скаргами працівників, так і з фінансовими питаннями, довести до кінця питання з автобусами, що перебували у лізингу.

«Щодо питання державних субвенцій, то потрібно дослідити, чи достатньо обласна адміністрація доклала зусиль, аби сума була перерахована повністю і у тих об'ємах, яких потребує підприємство», – зазначає Ігор Поліщук.

Погоджується з необхідністю створення комісії й голова фракції ВО «Свобода» Микола Федік.

«Напруга, яка виникла на ЛПЕ, на думку фракції, може бути спричинена у першу чергу такими факторами: по-перше, неефективним менеджментом на підприємстві; по-друге, отриманням з державного бюджету менш ніж 50% суми для компенсації за перевезення пільгових категорій громадян; по-третє, некомпетентним управлінням відповідних органів міської влади», – аргументує свободівець.

Радикали вбачають основну проблему у частій зміні керівництва підприємства.

«Керівники звільняються так швидко, що як тільки людина вивчила ситуацію, то вирішує йти, бо нічого не може зробити. Немає чіткого розуміння подальшого розвитку і перспективи підприємства, скільки коштів треба виділити, немає керівника з чіткими рішеннями, незрозуміло, що буде з автобусами, які залишилися від лізингу. Загальної концепції розвитку підприємства немає», – розмірковує депутат Сергій Була (Радикальна партія).

Обранець від «Народного контролю» Павло Данильчук додає, що підтримуватиме думку працівників щодо імені нового директора підприємства.

«Працівники мають багато зауважень щодо роботи адміністрації і керівництва. Є певні зловживання. Так, було витрачено кошти на закупівлю якихось незрозумілих речей. Наприклад, обігрівачі для ремонтного боксу, які не працюють, втім коштують 30 тисяч гривень», – каже Данильчук. – Потрібно також вивчити досвід інших міст щодо перевезення пільгових категорій у певні години».

А депутат Євгеній Ткачук від БПП «Солідарність» у тому числі бачить вихід із ситуації в запровадженні адресної грошової допомоги замість нинішнього способу надання пільг.

Колективні збори працівників ЛПЕ запланували провести найближчим часом. Одне із найважливіших питань зібрання – обговорення пропозиції стосовно нового керівництва. Уже до кінця року заплановано сесію міської ради, де розглянуть питання створення тимчасової комісії й найімовірніше – дофінансування підприємства із бюджету. А доти лучанам залишається очікувати підвищення вартості проїзду та сподіватися, що влада таки зможе перейти від обіцянок до діла.

* У тексті використано матеріали Інформаційного агентства Волинські Новини

САШКО ПОЛОЖИНСЬКИЙ – ВІЧНІ ЦІННОСТІ Й

Розмовляла Ірина КАЧАН

Наступного року гурт «Тартак» виповниться 20. Усі ці роки

незмінним обличчям і голосом колективу лишається 43-річний лучанин Сашко Положинський. Енергійний, запальний, небайдужий і дуже вимогливий до себе й тих, хто поряд.

Нині у Олександра чимало новин, здебільшого – гарних. Нещодавно «Тартак» видав восьмий за ліком студійний альбом «Ввічність», а бісайд-проект Сашка «Був'є» презентував перший повноцінний кліп на пісню «Голова».

«Хроніки» мали нагоду розпитати у Сашка Положинського про те, чим йому нині живеться і про що міркується.

«МЕНІ ПОСТІЙНО ХОЧЕТЬСЯ ТВОРИТИ»

– Про вихід нового довгоочікуваного альбому «Тартака» йшлося значно раніше, але тільки наприкінці листопада він з'явився в мережі.

– Майже кожен наш альбом є довгоочікуваним, передусім для нас самих. Так чомусь складається наша творча історія. За винятком хіба альбомів «Гуляйгород» і «Музичний Лист Щастя», які далися швидше і легше.

– З чим пов'язане зволікання?

– У силу тих подій, які відбувалися і відбуваються в нашій державі, у альбомі закономірно додалося болючих тем, але за наповненням «Ввічність» схожий на той альбом, який, за моїм бажанням і задумом, мав би вийти приблизно паралельно із попереднім альбомом «Сім'я», що побачив світ у 2012 році. Утім тоді мене не підтримав колектив. Та й узагалі мої хлопці кілька років поспіль демонстрували небажання робити щось нове, адже сім альбомів, сотня пісень – цього вистачить на будь-який концерт, будь-яку програму, навіть ще щось вигадувати. Є 20-30 хітів, які люди із задоволенням слухають на кожному концерті, і цього, мовляв, цілком достатньо, щоби до пенсії виступати з тим же набором пісень, хіба зрідка щось змінюючи. Однак мене такий підхід не влаштовує, мені постійно хочеться творити й оприлюднювати щось нове. Тому я наполягав на тому, що цей альбом має вийти. Тим не менш, група мене певний час не підтримувала. І лише методи шантажу (сміється, – «ХЛ»), які я застосував у певних питаннях, і, можливо, частково народження проекту «Був'є» спричинили до того, що хлопці взяли за роботу.

– Оцей шантаж виявився таким переконливим?

– Насправді вони взялися так, що мене це теж надихнуло. То не було з примусу. Хлопці взялися активно, ідейно, зі своїми пропозиціями. Просто самі дозріли до бажання створити щось нове. А коли програма вже була готова, то подальші складнощі виникали спонтанно через людей – то запис затягнувся, то зведення, то дизайн обкладинки. Одне слово – людський фактор.

– Ти дуже ретельний до слів і текстів. Який сенс заховано у назві «Ввічність»? Хоча обкладинка альбому дає цілком прозорі натяки для тих, хто їх може зрозуміти...

– Спочатку альбом мав іншу назву, не буду її озвучувати, і я вже до неї навіть звик. Щоправда, колеги почали говорити, мовляв, назва надто складна, спонукали мене до чогось простішого. Я довго вперився, і якби не вигадав назву «Ввічність», то був би початковий варіант. Своє зробила розмова із Андрієм Єрмоленком, який ство-

Фото: Володимир Шурбур

рував обкладинку. Зрозумівши зміст і почувши назву, він запропонував намалювати Уробороса. (Міфологічний образ, змій, що обвиває Землю кільцем, схопивши себе за хвіст; символізує нескінченне відродження; один із перших символів нескінченності в історії людства, – «ХЛ»). Мені ця ідея, ясна річ, дуже сподобалася і, власне кажучи, цей Уроборос і наштовхнув на назву «Ввічність», яка, по суті, дуже близька до першої ідеї назви, втім більш лаконічна і, як на мене, звучить крутіше, стильніше і багатогранніше. Назва альбому справді ховає у собі оцей посыл у вічність, тому що в новому альбомі «Тартак» торкається багатьом тем, які можна назвати вічними цінностями.

– Альбом видався не надто розважальним, як це притаманно вашому гурту...

– Можна говорити, що він взагалі не розважальний. Тим паче, чимало людей, яких можна вважати головними дійовими особами цього альбому вже, на жаль, відійшли у вічність. Це теж треба враховувати. До того ж, слово «ввічність» частково взаємодіє зі словом «ввічливість». Тобто ми продовжуємо уникати аж надто нецензурної лексики у своїх піснях, хоча, звісно, трапляються зрідка грубуваті вислови і словечка. Окрім того, є певне загравання зі словосполученням «говорити у вічі», тобто чесно і відверто. Зрештою, кінцева назва видалася значно глибшою, і я з того тішуся.

– Концептуальність назви, очевидно, породила концептуальність самого альбому. Тільки коли дослуховуєш його до кінця, настрій чомусь не бадьорий, а радше сумно-філософський...

– Альбом справді невеселий, він таким у задумі й мав бути. Там є пісні веселіші за формою, але за змістом вони теж не надто радісні. Є у альбомі й пісня, написана не на мій текст, а на слова Тараса Григоровича Шевченка, погодься, теж не надто веселий автор. Текст присвячений персонажу, який у вірші називається косар, але йдеться, наскільки я зрозумів, про смерть. Теж не причина для сміху. Та мені здається, що вирішальну крапку в альбомі ставить пісня «Жити». Вона не даремно там остання. І тому, що я вважаю її найважливішою в цьому альбомі. А з іншого боку, вона дає відповідь на те, чому альбом такий сумний. Ми живемо у такий невеселий час, тому й теми, яких я торкнувся, веселі не назвеш. Але разом з тим, пісня «Жити» ро-

бить цей сум усміхненим. Тому що він із усвідомленням того, що ми пережили і переживаємо, дає певну надію на майбутнє, що зміни на краще в нашому житті залежать від нас самих.

– Одна з найбільш зворушливих пісень «Мене вже немає». Про кого вона? Це збірний образ тих, кого не стало у твоєму житті і у житті цілої країни? Бо в різних рядках виникають різні асоціації...

– Цій пісні насправді вже більш як чотири роки, вона зовсім не нова. І написана була після втрати дуже дорогої мені людини. Потім були інші втрати, не ставало близьких мені людей. З іншого боку, були втрати, які я усвідомлював через призму долі свого народу. І всі ті втрати, які ми понесли в минулому, й відобразилися у тексті цієї пісні. Але так сталося, що вона стала однією з таких, які з часом набувають нової болючої актуальності. Мене, звичайно, дещо лякає така ситуація з моїми піснями. І, мабуть, саме тому я зараз хочу писати більше позитивних пісень, і вже почав це робити.

«ПОЗИТИВ ПОТРІБЕН УСІМ, АЛЕ НЕ БЕЗДУМНИЙ, А УСВІДОМЛЕНИЙ»

– Можна очікувати, що наступний альбом буде життєствердним і бешкетним?

– Очевидно, що не весь. Зараз я працюю здебільшого над піснями про кохання. Більшість нових пісень на етапі обдумування, кілька пісень в роботі. Одна з них, теж, до речі, про кохання, – це спільна робота з лідером гурту «С.К.А.Й.» Олегом Собчуком. Загалом я планую, що у нових піснях буде менше війни, боротьби, менше соціального. Звісно, такі пісні теж будуть, я від цього нікуди не дінуся, вони все одно пишуться. Та насправді хочеться позитивного, не веселого й бездумного «розгуляйки», а отакого правильного життєвого позитиву, навіть якщо із сумними нотками подекуди.

Насамперед це пов'язано з тим, що я уже втомився від альбому «Ввічність», тому хочеться робити щось принципово інакше. Думаю, що все одно не уникну цих тем, вони самі по собі будуть у мені виникати, пісні будуть народжуватися. Тому я ліпше сам скерую себе в інше русло, налаштуваю на іншу хвилю, а та хвиля йтиме паралельно. Гадаю, одне одному не дуже заважає.

Через рік групі «Тартак» виповниться 20 років. До цієї дати хотілося б підійти на більшому позитиві. Розумію, що все це може мати

доволі штучний і вимушений вигляд збоку. Але позитив зараз потрібен усім. Позитив дає оптимізм, надію на майбутнє. І разом з тим, мені хочеться, щоб цей позитив не був бездумним, а усвідомленим. Хай якими страшними іноді є події довкола нас, все одно позитив у житті присутній. Особливо це усвідомлюєш, спілкуючись з людьми, які пережили моторошні події, втратили близьких, пройшли війну, самі понесли якісь втрати, отримали поранення. Все одно всі ці люди налаштовані на позитив. Часто буває так: що більше людина пережила у своєму житті, то позитивніше вона налаштована.

– Ти доволі часто їдиш із концертами на схід. Яких пісень, за твоїми відчуттями й спостереженнями, потребують бійці?

– Ще коли ми вперше вибралися на такі концерти, я радився з цього приводу зі своїми друзями, які бували або є там. І вони сказали, що нашим захисникам треба всього потрошки. Так воно і є насправді. Звичайно, бійцям дуже хочеться, щоби до них приїжджали дівчата. Поспівати, потанцювати, просто поспілкуватися. Саме артисти жіночої статі дають хлопцям більшу розраду, сприяють психологічному розвантаженню. Але нам вони теж завжди раді. Тому ми намагаємося будувати свою програму за принципом трішки «хіхоньки-хахоньки» і трішки серйозного, хоч і в чомусь, можливо, болючого, в чомусь надихаючого. У різних людей, ясна річ, різні смаки. Одні підходять і дякують за серйозні пісні, патріотичні, військові, інші, навпаки, більше вдячні за веселі пісні, яких їм бракувало. Є люди, які на концертах із задоволенням танцюють і співають, є такі, які просто сидять і уважно слухають. Та хай там як, хай як хто сприймає артистів, мені здається, для кожного бійця є важливим сам факт, що до них приїхали, що про них не забувають. І що більше таких концертів ми даємо, то більше я розумію, що це справді потрібно. В тому числі й нам самим, артистам. Тому що відчуття зовсім інакші. Після перших концертів я був просто накритий оцими емоціями, бо не очікував їх. Це зовсім не схоже на наші звичні концерти, хай якими класними вони є, хай якими емоційними, хай яка вдячна публіка. Там це все зовсім інакше. Це дуже незабутні враження. І зараз оці відчуття перетворюються на своєрідну потребу. Ми з Андрієм Riffmaster'ом, з яким у парі їзди-

Х ХРОНІКЕР

Олександр Положинський
народився 28 травня 1972 року в Луцьку. У 1996 році заснував гурт «Тартак», у 2014 році започаткував музичний проект «Був'є».

мо на схід, щоразу повертаючись і відчуваючи величезну втому від того всього, домовляємося зробити тривалу паузу, але минає кілька тижнів – і знову тягне туди.

– Нині українські виконавці творять багато патріотичних пісень. Це мода, кон'юнктура чи така природна творча реакція на дійсність, в якій живемо?

– Можливо, я помилюся, але мені здається, що чимало артистів, як і багато інших людей, переживають певне внутрішнє оновлення, переродження. Це якісь нові етапи самоусвідомлення, самоідентифікації. І я вірю, що більшість таких пісень написані щиро, від душі, що їх написали люди, які переживають те, про що вони співають. Не хочу намагатися шукати тут негативу.

Те, що російськомовні українські артисти, які раніше ніколи не співали українською, почали час до часу випускати пісні українською мовою – факт незаперечний. Я знаю багатьох артистів, які намагаються у спілкуванні більше використовувати саме українську, виховувати так дітей. Ті, які від народження російськомовні і завжди спілкувалися російською, починають в побуті говорити українською, деякі намагаються використовувати українську в публічних виступах, інтерв'ю. Але питання мови у творчості – це значною мірою питання ринку. Якщо ти розумієш, що ринок поки що не став сприятливим для україномовної пісні, то тобі, скажемо прямо, менш вигідно писати пісні українською мовою. На жаль, за майже два роки, які минули після того, як країна почала формально змінюватися, як почався черговий етап кривавої боротьби за незалежність, український інформаційний простір не став стимулюючим для україномовності, україномовної творчості. Як в плані музики, пісень, так і всього іншого. На телебаченні й на радіо не стало більше україномовних ведучих, так само українські письменники не отримали якихось додаткових можливостей для просування своєї творчості у маси. А такі речі насправді дуже легко змінюються, якщо є цілеспрямована державна політика.

– Часто від артистів можна почути думку про важливість творення культурної революції, хай як пафосно це звучить. Хто і як її має творити?

– Мені не подобається таке формулювання. Тим паче, погано уявляю, що таке культурна революція в сучасному світі. Якщо говорити про артистів, то важливо робити якомога більше якісного, цікавого, вартісного. От мені хочеться написати й оприлюднити якомога більше пісень, дати якомога більше хороших концертів, можливо, започаткувати й реалізувати ще якісь творчі проекти.

Насправді зараз в Україні твориться дуже багато всього цікавого у сфері сучасної музики, але більшість того продукту, надзвичайно цікавого у культурно-мистецькому плані, є не україномовним. Відбувається своєрідна культурна ши-

ПРО КУЛЬТУРНУ ШИЗОФРЕНІЮ, БАЖАННЯ ТВОРИТИ

зофренія. Усе це називається сучасною українською музикою, але разом з тим воно більше схоже або на музику російську, або на музику європейську чи американську. З точки зору мультикультурності, космополітизму це, можливо, дуже правильно, сучасно і тенденційно. Але ж ідеться про існування України як незалежної держави, про існування України як держави в першу чергу українського народу, який, звичайно, не відмежовує себе від представників інших національностей, що жили й живуть поряд з українцями на одній землі, вважають себе її громадянами і вболівають за неї.

Усе ж таки, на жаль, Україна – держава, де потенційно мали би забезпечуватися умови для розвитку всього українського – мови, культури, традицій, вивчення і популяризації історії тощо. Тому ми мусимо про це думати. Чим більше всього твориться в Україні, хай дуже якісного, цікавого, високотехнологічного і сучасного, тим краще, але при цьому цей продукт часто не можна на 100% назвати українським, тому що в ньому втрачена ідентифікація, яка значною мірою базується на мові як одному з головних факторів визначення етносу, нації, народу. Тому дуже складно говорити про перспективу України як держави і українців як народу.

«МИ МОЖЕМО САМІ СЕБЕ ВБИТИ НА СЦЕНІ»

– За останній рік у вашому гурті відбулися суттєві зміни в складі. «Тартак» покинули барабанщик і клавішник, як це вплинуло на творчий процес?

– Ці зміни й досі тривають. У нас поки немає сталого складу. І я навіть не певен, що він з'явиться найближчим часом. Ми поки самі для себе не усвідомили, в якому напрямку з музичної точки зору хочемо розвиватися далі, у тім числі не розуміємо, який склад колективу хотіли би сформувати. Зараз саме ведемо дискусії з цього приводу. Частково рухаємося за інерцією, частково чекаємо знаку згори, що доля колись приведе потрібних людей і все само собою вирішиться.

– Звістка про переїзд до США від Андрія Благуня, який у «Тартаку» від самого початку, була неочікуваною?

– І для нас, і навіть для нього самого. Коли він зрозумів, що змушений буде піти з групи, то для нас усіх це стало неприємною новиною. Ми, звісно, лишилися друзями, він є у моему житті, ми багато спілкуємося. Не буду приховувати, у нас з Андрієм було дуже багато суперечок з приводу творчості.

– Натомість шанувальники на концертах просять одних і тих же пісень. Чи у вас не так?

– Ні, не одних і тих же. Саме тому наші концерти відрізняються довготривалістю. Ми в числі рекордсменів за тривалістю виступів і кількістю виконаних пісень. Я навіть подумую, що пора уже з цим боротися, тому що це дуже виснажливо. Ми можемо самі себе вбити на сцені. Та коли справа доходить до виступу, важко себе зупинити.

– Вочевидь це свідчення того, що у вас багато хітів?

– Можливо. Хотілося би так думати. Звісно, я знаю, які пісні точно попросять заграти. Але є чимало таких, які просять на біс в одних містах, а в інших хочуть зовсім не того. Мене як автора такі речі тішать, а з іншого боку, це дуже ускладнює просування своєї творчості. І навіть якщо у мене зараз запитують, на яку пісню із нового альбому я хотів би зняти кліп, то чітко розумію, що майже на кожную

Фото: Олена Боряк

маю ідею для відеокліпу. Але реалізувати всі ці задуми нереально, адже потрібні шалені кошти і купа часу.

– Нещодавно стали відомі переможці премії «M1 Music Awards», яка аж ніяк не відображає реалій сучасної української музики. Хоча, до слова, «Прорив року» став талановитий лучанин Діма Монатик. Тебе на церемонію не кликали?

– Я дуже радий за Монатика. Він мені страшенно подобається. Радий, що ми виявилися з ним земляками. До знайомства з Дімою я не знав, що він з Луцька. Ми з ним час до часу спілкуємося. І в мене є велике бажання зробити спільний трек. Я вже навіть знаю, як це має бути. Хоча не певен, що він підтримає мою ідею, бо ми цього ще не обговорювали. Мені, звісно, хотілося б, аби він писав більше пісень українською мовою. Але це саме той випадок, коли я слухаю і при цьому в мене немає такого відчуття, що, коли б оце було б цікавіше. Тут мені настільки подобається, як все зроблено у музичному плані, що про мову виконання я думаю менше.

– Якби ми зараз захотіли почати роботу над другим альбомом, то вже можна говорити про те, що і той матеріал потенційно є. І тут річ не в готових текстах, а насамперед в ідеях. Саме зараз переглядаю свої архіви й знаходжу купу всього цікавого. І якщо все це привести до ладу, то матеріалу вистачить ще на десятьок альбомів.

– Натомість шанувальники на концертах просять одних і тих же пісень. Чи у вас не так?

– Ні, не одних і тих же. Саме тому наші концерти відрізняються довготривалістю. Ми в числі рекордсменів за тривалістю виступів і кількістю виконаних пісень. Я навіть подумую, що пора уже з цим боротися, тому що це дуже виснажливо. Ми можемо самі себе вбити на сцені. Та коли справа доходить до виступу, важко себе зупинити.

– Вочевидь це свідчення того, що у вас багато хітів?

– Можливо. Хотілося би так думати. Звісно, я знаю, які пісні точно попросять заграти. Але є чимало таких, які просять на біс в одних містах, а в інших хочуть зовсім не того. Мене як автора такі речі тішать, а з іншого боку, це дуже ускладнює просування своєї творчості. І навіть якщо у мене зараз запитують, на яку пісню із нового альбому я хотів би зняти кліп, то чітко розумію, що майже на кожную

Керівництво телеканалу і музичні редактори активно критикують всі останні «десять» кліпів, які ми пропонували до ротації.

– Свіженьку роботу «Був'є» вже запропонували?

– Я цим уже не опікуюся. Мені сказали, що відіслали кліп, але реакції поки ніякої не було. Не дуже переймаюся з цього приводу. Насправді час до часу передивляюся ефіри «M1», там дуже мало такого, що мені подобається. Часто мені здається, що там показують якийсь один нескінченний кліп. І мені не хотілося б потрапити в отакий кліп у ролі рівноправного учасника. А на інших умовах туди потрапити годі.

– «ПІСНЯ «ВОЛИНЯКИ» ЗДАТНА РОЗКРУТИТИ СЕБЕ САМА»

– У своєму нещодавньому інтерв'ю генеральний директор телеканалу «M1» Валентин Коваль сказав, мовляв, їхній глядач не хоче, аби його повчали. Це така красива відмова на публіку?

– Я давно знаю Валентина, оскільки сам тривалий час працював на «M1». І думаю, що як керівник масового музичного телеканалу він змушений іноді лукавити. У тому числі перед самим собою. Я впевнений, що якби він поставив собі за мету створити музичний канал, який чогось вчить аудиторію, то зміг би його створити, і цей канал теж був би відомим і успішним. Гадаю, вся проблема в тому, що Валентин керує цим каналом, але не володіє ним. Є власники, і саме вони визначають, яким має бути цей продукт. Вони вирішили, що «M1» – це канал більше розважальний, яскравий, позолочений, із вензелями, а не канал із відкритим забралом і щирим серцем. Це їхнє право, вони так будують свій бізнес. Я нікого не засуджую, хоча маю зовсім іншу точку зору на те, яким мав би бути «M1».

– Повернімося до «Був'є». Мабуть, кожен уважний слухач зауважив, що в цьому проєкті Сашко Положинський більше співає...

– Тим, власне кажучи, «Був'є» і відмінний від «Тартака», що, крім різних музикантів, я намагаюся зовсім не читати, а більше співати. Складно, звісно. На концертах я все це не співавою точно, на студії поки що вдається. Власне, частково і затримка із виходом дебютного альбому й полягає в тім, що мені не все вдається виспівати, доводиться багато часу проводити на студії.

– До слова, у нас уже відзнятий матеріал на ще один кліп. Думаю,

він вийде на початку весни. Якщо говорити про дебютний альбом, то заплановано дванадцять пісень. Дев'ять з них ми вже презентували під час свого першого і поки що єдиного виступу на фестивалі «Бандерштат» минулоріч. Ще три – новинки, які, гадаю, неодмінно сподобаються слухачу. Та й узагалі думаю, що в дебютному альбомі «Був'є» чимало потенційних хітів. І знову ж таки на пісень зо п'ять я хотів би зняти кліпи.

– Майже всі музиканти з «Був'є» працюють із луцьким гуртом «Фіолет». Яка ймовірність того, що хлопці з «Фіолету» підуть у твій колектив, тим паче, зі складом «Тартака» нині невизначеність...

– Якщо чесно, то мене справді трохи напружує той факт, що колись-таки у «Був'є» можуть початися концерти, і музиканти стануть перед вибором – кому віддати перевагу. Я люблю «Фіолет», мені дуже подобається ця команда і я не хотів би, щоб мої творчі амбіції стали на заваді розвитку цього колективу. Не думаю, що дійде до конфлікту. Ми вже точно якимось порозуміємося. Якщо зовсім відверто, то зараз як в «Був'є», так і в «Тартака» дуже невизначений стан, і тому не дуже зрозуміло яким буде майбутнє. Не приховуватиму, що я активно роздумую на тим, що у майбутньому все може перестроїти в єдиний спільний проєкт, який називатиметься Сашко Положинський або Олександр Положинський. Не знаю, назва наразі неважлива. Річ у тім, що зрештою я можу все об'єднати і виступати як сольний виконавець, як автор пісень з тими музикантами, з «Тартака» чи «Був'є», з якими зможу і захопу. Загадувати наперед важко, тим паче, все може вийти зовсім не так, як думається нині.

– У будь-якому разі – лишається творити...

– І мені хочеться творити. Поки мене влаштовує, що «Був'є» лишається більше студійним проєктом. Але той факт, що ми намагаємося зараз популяризувати свою творчість трішечки активніше, дає надію на те, що у нас можуть з'явитися концерти.

– Під час минулорічного виступу на «Бандерштагі» публіка особливо тепло відреагувала на пісню «Волиняки». Очікуєш, що вона стане популярною?

– Думаю, що це потенційний хіт. Я сам стовідсотковий волиняк. У мене є певний пієтет до волинян, я реально їх люблю, навіть тих, які видаються мені чимось огидними чи надто нахабними, жадібними, самозакоханими. Я все одно люблю цих людей. Є навіть така історична версія, що саме з території Волині пішли всі слов'яни. Це, до речі, відображено в пісні. Якщо поглянути на історію України, то все дуже сильно на Волині зав'язано – чи на Волині, чи на волиняках. Це у жодному разі не сепаратизм. Це просто особлива любов до своєї малої батьківщини. Від того я не менше люблю всю Україну.

– То саме на цю пісню готуєте наступний кліп?

– Ти знаєш, хай як це дивно, але поки я не знаю, який відеокліп зняти на цю пісню. Але мені здається, що це саме той випадок, коли пісня здатна розкрутити сама себе, якщо вона сподобається людям, кожен охочий зможе зняти свій власний кліп, пісню можуть почати співати у караоке, на весіллях, на стадіоні під час футболу і так далі. Саме ця пісня з усіх дванадцяти має безліч напрямків для самопіару і популяризації. Я не настільки сильний факхівець, щоби беззаперечно прогнозувати долю цієї пісні, але гадаю, що такий потенціал у неї є.

ПОНЕДІЛОК 21 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30 Новини

13.15 Вікно в Америку 13.50 Казки Лірника Сашка 14.00 Школа Мері Поплінс

1+1 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15 «Телевізійна служба новин»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40

ICTV 06.35 Факти тижня 08.35 10 хвилин з Прем'єр-міністром України

СТБ 05.50, 16.00 «Все буде добре!» 07.45 «Все буде смачно!»

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.50, 07.15, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.50, 05.00

ВІТРОРОК 22 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10

10.30 Чоловічий клуб. Спорт 11.50 Перша студія 12.35 Д/с «Каліфорнія наша»

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15, 03.35

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40

ICTV 05.55, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті

СТБ 05.55, 16.00 «Все буде добре!» 07.50 «Все буде смачно!»

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 12.15 Реальна містика 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20, 05.00

СЕРЕДА 23 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30

12.00 Засідання Кабінету Міністрів України 13.15, 18.05, 01.45, 05.00

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15, 03.25

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40

ICTV 05.55, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті

СТБ 09.20 «Зіркове життя. Весілля - ліки від старості»

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 12.15 Реальна містика 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20, 05.00

ЧЕТВЕР 24 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30

13.55 Мультфільми 14.35 Спогади 15.30 Надвечір'я. Долі

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15, 03.40

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40

ICTV 05.55, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті

СТБ 07.30 «Все буде смачно!» 08.25 «Зіркове життя»

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 12.15 Реальна містика 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20, 05.00

П'ЯТНИЦЯ 25 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 06.55, 08.40

Отця Франциска з пл. Св. Петра в Римі 13.40, 01.45 Час-Ч 14.05 Казки Лірника Сашка

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30

ІНТЕР ІНТЕР 05.35, 20.00, 04.50 «Подорожці» 06.35 Мультфільм

ICTV 05.10 Провокатор 05.55, 08.45, 12.45, 15.45 Факти

СТБ 05.45 Х/Ф «ПРОЩАВАЙ, ШПАНА ЗАМОСКВОРЕЦЬКА»

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 12.00 Реальна містика 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20

СУБОТА 26 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00 Підсумки 06.25 У просторі буття

13.55, 02.30 Баскетбол. Чемпіонат України. БК «Динамо» - БК «Черкаські мавпи»

1+1 06.45 «Гроші» 08.00, 19.30 «Телевізійна служба новин»

ІНТЕР ІНТЕР 09.30 Х/Ф «ФОРМУЛА КОХАННЯ» 11.30 «Подорожці в часі»

ICTV 07.35 Х/Ф «ПРИГОДИ ПЛУТО НЕША» 08.00 «Карaoke на Майдані»

СТБ 06.40 Х/Ф «КАРНАВАЛЬНА НІЧ» 08.00 «Карaoke на Майдані»

УКРАЇНА УКРАЇНА 07.00, 15.00, 19.00, 01.20 Події 07.10 Т/с «Нахаба»

НЕДІЛЯ 27 ГРУДНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.05 Світ православ'я 06.35 Крок до зірок

Всеукраїнські ігри єдиноборств 17.30 Український корт 18.40 Театральні сезони

1+1 06.55 «Що? Де? Коли? 2015» 08.00 «Українські сенсації»

ІНТЕР ІНТЕР 08.15 «Удачний проект» 08.00 «Готуємо разом»

ICTV 05.40, 02.40 Х/Ф «КАЗКИ СТАРОГО ЧАРІВНИКА»

СТБ 07.10 «Все буде добре!» 09.00 «Все буде смачно!»

УКРАЇНА УКРАЇНА 07.00 Події 07.50 Реальна містика 09.50 Т/с «Анка з Молдаванки»

СИНАГОГИ ВОЛИНИ

Клевань

ня, як вважають дослідники, з'явилися у XII столітті у Володимирі. Попри іноді непрості стосунки із владою Великого князівства Литовського і Речі Посполитої, громади збільшувалися і розселялися далі по території.

Стосунки євреїв з населенням також не завжди склалися добре, проте епізодичні конфлікти не дуже вплинули на присутність цього народу на Волині. Протягом віків вони стали органічною частиною краю, взаємодіяли з ним як одна із багатьох національностей, що його населяли. Навіть у часи присутності Російської імперії на Волині, яка суттєво обмежила права євреїв, коли в середині XIX століття польський письменник Юзеф Крашевський мандрував глибокими селами Полісся, він описував, що весь час на дорозі йому зустрічалися євреї з неодмінним атрибутом – люльками в зубах.

У містах же, де громади були економічно сильнішими, виникали центри єврейського громадського і релігійного руху – синагоги, зазвичай муровані. Найстаріші з них були ренесансні, з яскравими аттиками, фронтонами і вікнами, ста-

вали гарним доповненням архітектурного обличчя міста. Справжньою перлиною в цьому ансамблі можна назвати синагогу Любомля, яка своєю красою зрівнювалася з іудейськими божницями великих європейських міст. Острозька, імовірно, найстаріша, збудована у XV-XVI століттях. А дубнівська вважається однією з найбільших в Україні.

Ще один приклад оригінальності волинських синагог – луцька. Вона визначна перш за все своєю оборонною вежею, яка, за свідченнями істориків, була частиною оборонних «парканів» навколо Луцька, що захищали місто від ворогів. Хоча сам факт «оборонності» культової споруди був типовим для європейського містобудування – домініканський монастир неподалік Великої синагоги спершу також виконував роль оборонної мурованої твердині південної частини Луцька часів кінця Середньовіччя.

До вашої уваги – фото деяких синагог історичної Волині, якими вони були до Другої світової війни, коли більшість із них знищили, а деякі навіть і в пізніший час.

Острого

Заслав

ІСТОРІЯ

Олександр КОТИС

Архітектурна історія волинського краю неможлива без її єврейської частини. Синагоги здавна входили у панорами міст і сіл, додаючи їм свого колориту.

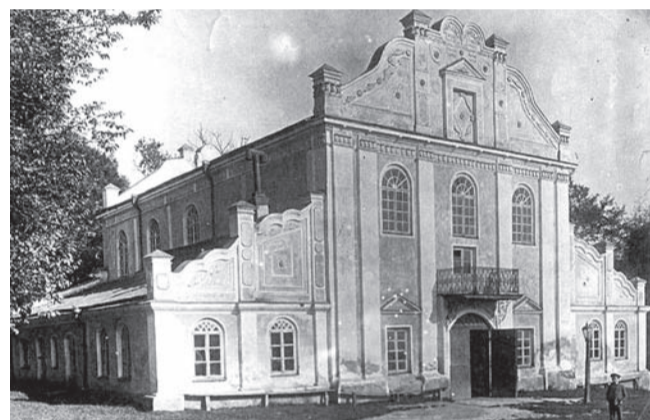
Довгий час євреї були кочовим народом, який розселявся на широких теренах світу. На Волині ж перші поселен-

Любомль

Корець

Любар

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«МОРДЕКАЙ» (Великобританія, США, 2015)

Режисер: Девід Кепп

Важко відшукати більш неоднозначний фільм у доробку Джонні Деппа: з одного боку глядачам пропонують досить якісний та динамічний зразок майже шпигунської комедії, з іншого – місцями вкрай неадекватну мішанину святого з грішним, від якої обертом іде голова, смаки і навіть сприйняття улюблених акторів...

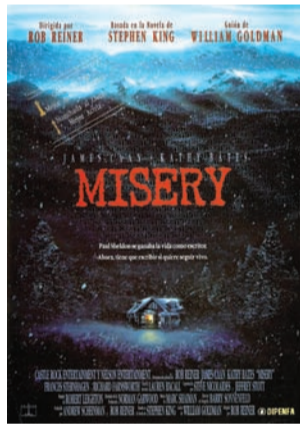
Кепп, помічений в якості режисера екранізації «Таємного вікна» Кінга, схоже, просто не розібрався з наявними в нього ресурсами. Втім, історія баламута Мордека, котрий мандрує світом у пошуках украденої картини, кидаючи виклики шпигунам, розвідникам, терористам і власній дружині, може легко і невимушено зайти поціновувачам таланту Деппа, який при всіх мінусах стрічки, таки витягує фільм. Спробуйте.

«МІЗЕРІ» (США, 1990)

Режисер: Роб Вайнер

По оддскулу: стара, добра екранізація Кінга, фільмувати твори якого, щоб не скотитися в категорію малобюджетного трешу, на рівні якісному та концептуальному вдавалося одиницям режисерів. Вайнер, за плечима якого десятки дійсно хороших фільмів, з історією про взятого психопаткою в горах у полон письменника справився цілком і повністю. Естетика 80-х бере своє: хороше кіно тієї епохи підлягає неодноразовому смакуванню – автвікки, музика, помешкання, одяг, загальний настрій... Деталі тут значать дуже багато. Не омину і прекрасний акторський тандем у складі Джеймса Каа-на та Кеті Бейтс. Пасувало б зайнятися технічно актуальним римейком – якщо займатися цим серйозно. Можна!

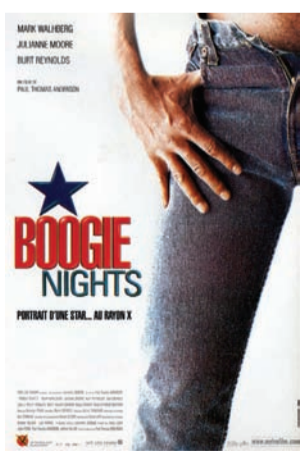

«НОЧІ В СТИЛІ БУГІ» (США, 1997)

Режисер:

Пол Томас Андерсон

Порноіндустрія зсередини: герої, антигерої (чи є тут такі?), знімальні майданчики, особисті драми, амбіції, наркотики і слава, кримінал і соціальне дно... Андерсон, схоже, зняв чи не найкращий фільм на тему порно, переконливо змішавши арт-хаусний реаліті-трешак з досить сильною психологічною драмою. Один акторський склад чого тільки вартий, особливо в контексті низки постільних сцен: тут вам і Марк Уолберг, і Джуліанна Мур, і Берт Рейнолдс, і Джон Сі Райлі, і Хезер Грем, і Філіп Сеймур Хоффман. Попри всі намагання авторів фільму лишитися безпрістрасними оповідачами з життя, останні хвилини стрічки так і спонукають до певних висновків та своєрідних моралізаторств на предмет доброго/поганого. Подивитися раджу. В темі ви порно чи ні.

«МІСІЯ НЕЗДІЙСНЕННА: ПЛЕМ'Я ІЗГОЇВ» (США, 2015)

Режисер: Крістофер МакКуоррі

МакКуоррі як сценарист, а вже тоді режисер, спеціалізується переважно на фільмах видовищного спрямування: його участь у творенні сюжетної канви «На межі майбутнього», одного з кращих, як на мене, фантастичних фільмів останніх років, наближає фахівця до тусовки дійсно серйозних профі. Проте остання «Місія», незважаючи на силу-силенну позитивних відгуків критиків та юзерів, не торкнула мене ні разу... На відміну від того ж «Форсажу», який теж не належить до улюбленого жанру кіно. Том Круз і тусовка кидають цього разу виклик таємничому Синдикату. Новий світовий порядок, за який проборюються всюдисущі терористи, загрожує не тільки життям героїв, але і всьому світу. Класика, що там казати. Причому, до дрібниць. Радити навряд потрібно. Такі фільми знаходять свого глядача і без чужих рекомендацій. Приемного перегляду!

АФІША

У ЛУЦЬКУ – КОНЦЕРТ «ПІККАРДІЙСЬКОЇ ТЕРЦІЇ»

До Луцька з концертом приїде акапельний колектив «Пікардійська Терція».

Виступлять пікардійці 21 грудня на сцені Волинського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Тараса Шевченка (Театральний майдан, 2). Початок о 19:00.

«Пікардійська Терція» – унікальний колектив для української музичної культури. У репертуарі «Терції» – понад 300 пісень у найрізноманітніших музичних стилях: поп, рок, класика, фольк, джаз, кантрі, духовна музика, рок-н-рол, блюз. Загалом у пісенному активі секстету є пісні 12-ма мовами. На 95 відсотків це – україномовний репертуар. Також широка географія виступів колективу: пікардійці гастролювали у Польщі, Німеччині, Іспанії, Італії, Франції, Канаді, США, Бельгії, Швейцарії та Сингапурі.

Від часу свого заснування, 1992 року, «Пікардійська Терція» випустила 14 різножанрових альбомів та збірок. А цими днями пікардійці (Володимир Якимець, Богдан Богач, Андрій Капраль, Андрій Шавала та Роман Турянин) працюють над новим, 15-м за ліком, студійним альбомом.

У 2014 році пісня гурту «Пікардійська Терція» під назвою «Гей, пливе кача...» лунала під час поховання героїв Небесної Сотні. З тих пір композиція стала символом прощання з героями, які загинули в Україні під час військових дій.

Квитки на концерт колективу у Луцьку коштують від 160 до 300 гривень. Довідкова інформація за телефонами: (0332) 72-53-03, 72-54-60.

ЛІДЕР – ПОЛІТИЛО

Сезон для півзахисника Волині почався з м'яко кажучи, критики з боку наставника команди Віталія Кварцяного. Усі вболівальники у матчі проти «Шахтаря» прекрасно чули ці слова, мовляв, Політило більше не капітан і взагалі може вирушати в дуже неприємне місце.

Втім Політило залишився і капітаном «Волині», і її провідним гравцем. Лучани впевнено закріпилися у верхній частині турнірної таблиці, здобули кілька якісних перемог. «Волинь» не завжди можна було вирізати чіткою командною грою, але саме Політило організовував традиційний для команди Віталія Кварцяного хаос.

І парадокс навіть не в тому, що головний тренер буцімто виганяв Сергія з команди влітку. Він узагалі за своїми природними даними не особливо підходить під метод Кварцяного, але все одно став провідним виконавцем «Волині».

НАЙКРАЩІ МАТЧІ

З огляду на падіння рівня чемпіонату, не будемо згадувати серії перемог над суперниками, нижчими за класом, а от зв'язати над «Ворсклою» вдома і «Дніпром» на виїзді не можна оминати увагою. У полтавчан зібрано дуже хороший колектив, який давно грає разом, пройшов кілька років тому обкатку й матчами групового етапу Кубка УЕФА. Тим яскравішою була перемога «Волині», як кажуть, без шансів для полтавчан. А виграш у Дніпропетровську став першим для «Волині» в команді першої трійки («Динамо», «Шахтар», «Дніпро») за останні два роки – 1 листопада 2013 року в Луцьку були биті «гірники» 2:0.

ПРОВАЛИ

Поразки від «Шахтаря» і «Динамо» не рахуємо – це гранди, з якими цього року ніхто рівно не зіграв, а от 1:3 в Олександрії і 0:3 в Луцьку від «Зорі» назвемо найбільшійшими поразками. Гру проти скромної «Олександрії» програно суто тактично і психологічно. Матч проти «Зорі» мав показати, чи можуть лучани на рівних тягатися із найкращим суто українським колективом (без врахування грандів, у яких повно легионерів).

Польовий «вигризав» лівий фланг захисту

ТРІЙКА НАЙКОРИСНІШИХ

Флорентін Матей – 14 матчів, 6 голів, 4 асисті.

В'ячеслав Шарпар – 9 матчів, 5 голів, 1 асист.

Александр Кобахідзе – 12 матчів, 4 голи, 2 асисті.

ОПТИМАЛЬНИЙ СКЛАД

Шуст – Богданов, Жуніч, Шабанов, Польовий – Політило, Кравченко (Герасимюк) – Матей, Кобахідзе – Шарпар (Мемешев) – Козьбан (Діденко)

Х ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПІСЛЯ ПЕРШОГО ЕТАПУ ЧЕМПІОНАТУ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	16	14	1	1	50 - 11	43
2	Динамо	16	14	1	1	37 - 6	43
3	Зоря	16	10	4	2	32 - 14	34
4	Дніпро	16	8	4	4	28 - 15	28
5	ВОЛИНЬ	16	8	3	5	26 - 23	27
6	Ворскла	16	6	7	3	20 - 19	25
7	Олександрія	16	6	4	6	19 - 18	22
8	Карпати	16	6	3	7	18 - 23	21
9	Сталь	16	4	4	8	14 - 22	16
10	Олімпік	16	4	2	10	16 - 25	14
11	Металіст	16	1	8	7	12 - 25	11
12	Чорноморець	16	1	7	8	15 - 28	10
13	Говерла	16	1	7	8	11 - 26	10
14	Металург	16	0	3	13	7 - 50	3

ПОЛІТ НОРМАЛЬНИЙ,
ПРОЛІТ РЕАЛЬНИЙ

ТІШАТЬ ОКО ПІДСУМКИ ГРИ «ВОЛИНІ», АЛЕ НЕ ЇЇ ВЕСНЯНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Павло ФІЛОНЮК

Якщо поглянути на турнірну таблицю українського футбольного чемпіонату, то здається, що час збивати долоні, аплодуючи «Волині» і її перспективам. Справді – свою суто футбольну роботу «хрестоносці» зробили й пішли на зимові канікули на єврокубковому п'ятому місці. Тим більше, що масною і величною була остання крапка 2015 року – перемога на виїзді над фіналістом цього року Ліги Європи. Утім «Хроніки» переконані, що тішитися наразі слід суто зі статистичних успіхів команди і її ігрового почерку.

ЧАС ЗБИРАТИ КАМІННЯ

У новий чемпіонат «Волинь» вкотилася із дуже непоганою (принаймні за прізвищами) кадровою компанією, подібну до якої ще треба пошукати в командах УПЛ. Погоду в команді Кварцяного робили і роблять знані в країні футболісти – Шуст надійний у воротах, Польовий – зліва в захисті, Кравченко і Політило – в центрі півзахисту, Кобахідзе – на правому фланзі атаки, Діденко – на вістрі, а відносно молодий Матей уже вважається заледве не ветераном Прем'єр-ліги, проводячи в ній третій сезон.

Прикметна особливість – четверо гравців орендовано з «Дніпра», більшість відомих українців підписали тільки однорічні контракти – Діденко, Богданов, Шарпар... Не обійшлося й без експериментів: той-таки опорний півзахисник Богданов у більшості матчів закріпився на правому фланзі захисту, витіснивши зі складу Насонова, який неочікувано з'явився в команді влітку і мав замінити Парцваню, що поїхав у «Олімпік». У напад відрядили попервах ветерана Діденка, якого витягнули із «Чорноморця».

З таким підбором гравців «Волинь» не мала права опускатися нижче за середину турнірної таблиці і вона якийсь час була в ній навіть третьою.

Із тих, хто у першій частині сезону відверто не вразив, назвемо Олега Гуменюка, Дмитра Козьбана й Міху Горопевшека. Виправданням для перших двох можуть бути часті та важкі травми, а от причина з'яви словенського легионера в Луцьку невідома, адже коли треба було закрити центральну зону захисту під час травм чи дискваліфікацій Жуніча і Шабанова, Міха якісно робити це не міг.

Герасимюк повернувся до Луцька, наче додому

Покинув команду восени й Віталій Приндета. Із вихованцем ДЮФШ «Волинь» і до недавня основним захисником молодіжної збірної України контракт розірвано і, найімовірніше, на це вплинули якісь особисті тертя тренера та гравця.

Інший гравець, який, на нашу думку, міг би зіграти яскравіше, – це Флорентін Матей. Аванси видано хлопцю чималі, але він все ще дуже нестабільний і дві гри на високому рівні чергував із відвертими провалами, коли волів заховатися від м'яча, а не взяти гру на себе. Хоча навіть такий Матей став найкориснішим у «Волині»-2015, забивши шість голів і зробивши чотири голевий паси. Після таких «подвигів» румун знову заспівав улюблену пісню про те, що мріє грати у більш сильному клубі. Найімовірніше, так і станеться, а найцікавішим моментом логістичної операції із прилаштування Флорентіна в Європі чи деінде буде матеріальний зиск, який отримає чи не отримає за нього «Волинь».

Не уникли лучани й традиційної для більшості українських команд проблеми відсутності хорошого центрфорварда. Діденко показав себе односторонньо – хороший захист суперника і тренер-тактик відрізали Анатолія від флангових навесів, й головний козир «Діда» – гра на другому поверсі – зникла. Козьбан більше лікувався, аніж грав, Мемешев був «джокером» Кварцяного і виходив на заміну у другому таймі, суттєво посилюючи гру на флангах. Відтак у нападі в Кварцяного спорадично грали у випадку відсутності Діденка чи Козьбана Кобахідзе і Шарпар.

35 разів раділи «хрестоносці» влітку-восени забитим голам у ворота суперників

СВІТ НАВИВОРИТ

Український футбол дожився до того, що новину про виплату якогось клубу боргу із зарплати ЗМІ мусують, наче результати жеребкування чвертьфіналу Ліги чемпіонів. Тому часовий лаг для оцінки перспектив того чи того клубу значно зменшився – можна зазирнути хіба у весну 2016 року, глибше не копнеш.

Ліквідація команд, гігантські розміри боргів теперішнім і колишнім гравцям, які висять над клубами, відсутність реальних реформ у нашому футболі взагалі та в кожному конкретному клубі зокрема (тема наших наступних розвідок) – все це зводиться нанівещь спроби об'єктивного, а головне – точного аналізу перспектив весняної «Волині». Можемо говорити хіба про спортивний аспект, а не про ймовірні зняття очок, заборону трансферів та інші чарівності від КДК ФФУ чи Лозанського спортивного суду...

Припустімо, «Волинь» із горем навпіл відіб'ється від регламентних кайданків і буде серед тих, хто зможе дограти багатостраждальний сезон 2015-16 рр. Тоді мусимо орієнтуватися з відповіддю на кілька кадрових запитань.

Передусім – чи підуть з «Волині» орендовані в «Дніпра» гравці і, наприклад, чи буде продано (піде сам) Матей. Якщо так, то вже із безрезультатності доведеться залучати молодь. Мусять виліковуватися після травм Віктор Хомченко і Сергій Петров, екстрено дорослішати Роман Никитюк і Владислав Шаповал, мужніти зовсім «зелені» Ярослав Деда і Юрій Романюк. Зрозуміло, що за таких обставин важко вимагати від «хрестоносців» брати «свої» очки навіть у матчах із «середняками» нашого деградованого чемпіонату.

Утім найбільші проблеми (нехай так – турботи) у червоно-білих розпочнуться влітку, коли кадрові проблеми дасться взнаки ще сильніше, адже закінчатся контракти у більшості гравців основного складу і їх або доведеться пролонговувати, або ж шукати рівноцінних виконавців із власних вихованців. Практично йдеться про 90% складу, який «Хроніки» визначили як оптимальний для «Волині» зразка сезону 2015-16 рр.

Якщо ж лучанам вдасться хоча б приблизно зберегти склад (втрата 2-3 виконавців основи), то можна буде говорити про реальні перспективи увійти в першу п'ятірку, адже і в конкурентів, найімовірніше, буде відніматися та скорочуватися, а не додаватися і зростати.

Тим більше, що календар матчів, які залишилося зіграти у чемпіонаті, непоганий для «Волині». Обидва матчі із «Шахтарем» позаду, двічі зіграно із «Ворсклою» – прямим конкурентом за 5-те місце, залишилося тільки поїхати в гості до «Зорі» й «Динамо» та прийняти вдома аж у травні «Дніпро». Якими будуть дніпріани і луганці навесні – також таємниця із багатьма невідомими. Бо «Зоря», вочевидь, стане донором «Шахтаря», віддавши орендованих футболістів, а «Дніпро» очікує на організаційні зміни і на відхід частини лідерів. Усі гри сезону, які залишаться зіграти «Волині» навесні 2016 року, такі:

Виїзд: 5 березня – «Металіст», 19 березня – «Олімпік», 9 квітня – «Динамо», 23 квітня – «Зоря», 14 травня – «Говерла».

Вдома: 12 березня – «Сталь», 2 квітня – «Чорноморець», 16 квітня – «Карпати», 30 квітня – «Олександрія», 7 травня – «Дніпро».

Додамо й іншу привабливу особливість: можливість для «Волині» учетверте в історії потрапити до півфіналу національного Кубка. Обидва чвертьфінали із «Зорею» буде зіграно навесні, а якою тоді буде команда Юрія Вернидуба – запитання незгірш перспектив самої «Волині». Нагадаємо, що футбольний 2016 рік «Волинь» розпочне якраз із домашнього кубкового матчу проти «Зорі».

Утім сталося так, що найбільше єврокубкові перспективи «Волині», якими не вельми хваляться нині в клубі (а головний тренер і взагалі рекомендував журналістам не допікати його цим питанням), залежать не від кадрових перспектив, гри «Волині» чи її конкурентів, а більше від боргової ситуації. Нині клуб потерпає від «гонитви озброєнь», яка убила український футбол три-чотири роки тому. Підписувалися дорогі футболісти, ставилися неземні амбіції... Високо не злетіли, а падаємо боляче і невчасно – якраз, коли є реальний шанс привезти в місто єврокубки.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

На початок шістдесятих у Луцьку сформувалася нова група архітекторів, які намагалися втілювати сміливі ідеї архітектури періоду «хрущовської відлиги». У місті збудували добрий десяток об'єктів, одним із головних серед яких став кінотеатр «Промінь». У другій половині 1960-х над проектом працювали кілька авторів, серед них – Василь Маловиця та Ростислав Метельницький. Кінотеатр

спочатку проектували на 1200 місць. Пізніше проєкт дещо спростили, він став менш індивідуальним, менш яскравим, також зменшили кількість місць. Це була величезна на той час споруда, збудована на розвилці тодішніх вулиць Артема (проспект Перемоги) та проспекту Правди (проспект Грушевського). Як і інші споруди міста того періоду, «Промінь» мав великі площини з віконного скла, металевий декор фасадів. У середині

скульптор Віктор Шингур виконав великий горельєф на космічну тематику.

Згодом кінотеатр перейменували на «Москву», а ще пізніше повернули першу назву. У 1990-х роках він, як і інші кінотеатри міста, занепав. Зараз тут триває реконструкція. Повністю змінюють фасад, кіноконцертну залу, збираються відкрити торговельно-розважальні та заклади громадського харчування.

Прочитала в журналі, що довгі ноги – ознака краси, короткі – ознака сексуальності. Зробила логічний висновок: щоби бути ідеальною, достатньо мати ноги різної довжини.

– Люба, скоро Новий рік, треба подумати, куди нам з тобою поїхати.
– З сьогоднішніми нашими доходами ми можемо поїхати тільки на санчатах із гори.

Роза Львівна обурено:
– Неподобство! Три презервативи коштують дорожче, ніж банка повидла! І ще невідомо, від чого я більше задоволення отримую!

– Я беру свої слова назад.
– Льво, ти вирішив вибачитися?
– Ні, я придумав більш образливі слова!

Для того щоб схуднути, необов'язково сидіти на дієті! Просто треба їсти всі овочі та фрукти. Головне – неміти!

Мама запитує сина:
– Що ти будеш робити, поки ходитиму по магазинах?
– Гратиму з нянею або залізницею, – відповідає син. – Залежить від того, що вибере собі тато.

– Любий, мені наснилося, що ти мені подарував на свято кільце.
– Будеш добре поводитися, я тобі й шубу норкову уві сні подарую.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАЮ

- ◆ Сітку металеву для огорожі, стовпчики та фіртку. Тел.: (066) 233-86-51.
- ◆ Продам машину «Фольксваген-Венто» 1996 року випуску (бензин, газ). Ціна – договірна. Об'єм двигуна – 1,8. Тел.: (095) 223-36-17.
- ◆ Кімнатні рослини: каланхоє, алое, кактус та інші. Тел.: (095) 866-18-61, (097) 930-18-16.
- ◆ Фортепіано «Білорусь» у хорошому стані. Тел.: (066) 214-11-62.
- ◆ Собачу будку. Тел.: (066) 528-33-90.
- ◆ Дитячу ванночку голубого кольору у хорошому стані (б/в). Тел.: (095) 360-09-96.
- ◆ Велосипеди з Німеччини, великий вибір. Можливість доставки на замовлення. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Клітки для шиншил на сім'ю (5+1). Ціна 1000 грн. Тел.: (066) 940-70-95.
- ◆ Матрац пружинний двосторонній на односпальне ліжко. Тел.: 23-31-24.
- ◆ Чоловічу шкіряну куртку на хутрі (розмір – 50, ріст – 180). Ціна 400 грн. Тел.: (050) 804-89-30.
- ◆ Шашличницю ковану ручної роботи. Ціна договірна. Тел.: (066) 408-29-36.
- ◆ Клей ПВА вагою 10 кг. Тел.: (098) 262-43-97.
- ◆ Стелажі до гаража або складу. Тел.: (095) 543-45-12.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

- ◆ Меблі: шафа, диван, сервант, шафа книжкова. В хорошому стані. Тел.: (063) 451-40-68.
- ◆ Газову плиту «Грета» на 4 конфорки коричневого кольору. Б/в 1 рік. Тел.: (050) 804-89-30.
- ◆ Сервант нового зразка (колір махонь). Ціна договірна. Тел.: (050) 995-39-71.
- ◆ Швейну машинку «Чайка» з тумбою та холодильником «Дніпро-2». Тел.: 71-10-82, (095) 303-75-00.
- ◆ Холодильник б/в. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Телевізор «Електрон», диван та кухню б/в. Тел.: (098) 262-43-97.
- ◆ Швейну машинку «Орша» у робочому стані. Тел.: (066) 873-21-36.
- ◆ Килим, розмір 1,85x2,5 метра. Ціна 700 грн. Тел.: (050) 804-89-30.
- ◆ Шкіряні дивани у хорошому стані. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Бруківку-камінь (шашку), чорний, базальтовий. Розмір 5x5, 7x7, 10x10x5 см. Ціна 90 – 115 грн/м². Тел.: (050) 378-84-38.
- ◆ Два дерев'яні крісла. Тел.: (095) 418-49-08.
- ◆ Економний обігрівач (15 коп/год). Тел.: (050) 135-44-52.
- ◆ Дерев'яні вікна заклені б/в, дерев'яну вішалку з тумбою для взуття і ковану шашличницю. В хорошому стані. Тел.: (050) 995-39-71.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

- ◆ Швейну машинку Singer (1968 року) у робочому стані. Тел.: (096) 765-06-93.
- ◆ DVD-плеєр чорного кольору б/в, вставляється флешка. Ціна 200 грн. Тел.: (093) 927-01-25.
- ◆ Нову пральну машинку «Ауріка 101» (напівавтомат) та кольоровий телевізор «Фотон» у хорошому стані. Тел.: (095) 602-01-72.
- ◆ Нову пральну машину «Волна». Пере і віджимає білизну навіть за відсутності водогону. Ціна помірною. Тел.: (050) 716-15-04.
- ◆ Продам мобільний телефон Samsung C-3312, сенсорний, білого кольору. Ціна 400 грн. Тел.: (050) 135-44-52.
- ◆ Квартиру в центрі Луцька (просп. Волі), 52 м². Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Ракетку для великого тенісу Dunlop, оригінал. Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Земельну ділянку під забудову в селі Лаврові Луцького району, 0,20 га. Вихід до озера, поруч церква, школа. Є газ і світло. Ціна договірна. Тел.: (095) 418-49-08.

КУПЛЮ

- ◆ Намісто, речі старовини і стару радянську апаратуру, плати. Тел.: (096) 364-62-03.
- ◆ Б/в меблі у квартиру (після 2000 року виробництва) у будь-якому стані. Самі забираємо. Тел.: 29-29-92, (095) 890-49-60, (096) 501-59-71.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОСЛУГИ

- ◆ Жінка 50-ти років шукає роботу. Є знання ПК та досвід роботи продавцем, освіта бухгалтера. Розгляд усіх варіантів, з/п від 2000 грн. Тел.: (066) 370-12-18, 78-52-55.
- ◆ виготовлення кованих виробів, продаж елементів, сітка для огорожі, зварна сітка. Тел.: (050) 672-24-55.
- ◆ Виконую різного спектру роботи з дерева: реставрація (сходів, меблів, дверей, вікон), монтаж та демонтаж дверей, врізка замків та завісів. Тел.: (050) 553-30-27.
- ◆ Допомогаю у виконанні наукових, курсових і дипломних робіт для студентів факультету міжнародних відносин. Тел.: (050) 279-45-14.
- ◆ Набір текстів, таблиць. Швидко та грамотно. Переклад з російської. Тел.: (066) 370-12-18.

Подати оголошення можна за номером телефону:
788 – 005

або написати нам на поштову скриньку:
hroniky.reklama@gmail.com

Сканворд-гра з підказками. Підказки містять фотографії та малюнки:

- Жінка з батьківщини танго
- Міні-додаток для смартфона, ПК
- Деталь, єднає турбіну й вертоліт
- Архипелаг і штат США
- «Смуґасті» грські хребти в Азії
- 4-колісний транспорт
- Пан із Вільнюса
- Стадо коней
- Анжеліка на естраді
- Хмарна, сира погода
- Годівниця для корови
- Золота... (держав)
- Інструмент брехуна
- Удар, що рідко стусанові
- Знана гостра приправа з Кавказу
- Дана із «Секретних матеріалів»
- «Сонячна» нота у звукоряді
- Псевдонім бюстгальтера
- Кілерська роль Жана Рено
- Королева у шашках
- Усі типи бігу коня
- Та Роговцева, що актриса
- Ім'я дружини М. Горбачова
- Реанімування потерпілого
- Сніг без зерна
- Ім'я Хрестителя на давній лад
- Галасливе зборище
- «Історична» муза
- Побратим Яна Гуса
- Підйомник у хмарочосі
- Безмежний простір
- Що за квітка – білокрильник?
- Те ж, що й кпини (розм.)
- Кавовочайний посуд
- Поет Олександр...
- Тонкий уламок деревини
- Між онукою й кішкою ріпку тягла
- Родичка печалі
- Накидка давнього римлянина
- Бог сонця до Аполлона
- Спів – вустами музики
- Щомісячні свята у Давньому Римі
- Американець, батько телефонії
- Великий передпокій
- Творець «Вінні-Пуха»
- Списав таліон жінки (іст.)
- Іменита футбольна команда
- Сусіди словаків
- Радість мовою музики
- Комік Джо... з Голлівуда
- Місце, де смоля й чорти
- Єднає Мазур і Кудлай
- Та, що тоннами міряється

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД
від 10 грудня 2015 року

Б	А	Н	Д	А	Н	А	В	С	У	Т	У	Г	А
Л	Р	Ю	К	І	Л	Т	О	Р					
У	Г	Г	І	Н	Р	А	Н	Д	Р	О	Н		
Е	З	М	І	Ю	К	А	Є	Е	С				
Б	І	Д	Е	А	Ж	У	Р	С	Л	У	С		
Р	Т	Р	А	П	З	Л	У	Є	С	Х	І	Л	
Б	А	Л	К	А	Д	У	Х	І	М	Б	И	Р	А
А	А	Л	У	А	Р	А	С	Т	А	Н	Е	К	Р
Ш	А	Б	Л	І	Ж	М	О	Т	О	Ц	И	К	Л
К	У	С	П	І	Ч	И	А	І	С	І	Д	А	
А	Х	У	Т	Р	О	В	У	Л	Ф	Б	А	К	У
						О	Д	З	Ь	О	Б	Г	С
						С	І	Г	А	Л	Р	У	Д
						И	Ч	И	Р	О	К	Т	Р
						П	И	С	А	К	С	Е	Н

Хроніки ЛЮБАРТА

Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТЗОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»

Редактор Андрій Лучик

Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Волі 1Б, 2-й пов., оф. 2-16

Контакти: (0332)788-005

hroniky@gmail.com, www.hroniky.com

Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.

Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень. Обсяг – 4 друк. арк.

ТЗОВ «Експрес Медіа Друк»

81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5

Наклад 10 000 прим. Замовлення: 22 127.

З приводу розміщення реклами звертайтеся:

(095) 712 25 98

hroniky.reklama@gmail.com

Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів:

pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua

X

www.hroniky.com

ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ

https://www.facebook.com/vitalii.chepynoga

Я давав інтерв'ю 112-му каналу по телефону... Говорив з позиції «інтегрального українства», даруйте за пафос. Мені однаково, хто там правий, а хто винуватий. Сам факт, сама новина, сам інцидент – проти України. Я, на жаль, чудово пам'ятаю події 2005 року, коли тупе і непотрібне суперництво між «своїми» убило першу Помаранчеву і на арену законно вивозило чмо-Янукович... Те ж саме відбувається і зараз... Життя – вона така складна штука. Політика ніколи не була кришталево чесною, просто рівень подонства у процентному відношенні різний. Або сто, або двадцять п'ять... Процентів... Ми знаємо, що ви там крадете щось один у одного, і у держави також... Селяні... Крадуть принаймні із прибутку – Жванецький так радив. І не виливайте ці свої істерики на всю країну, нам тут і так весело, окей? Хай президент щось скаже вже, мабуть.

Українська література – така собі «рід в собі»... Як мариновані артишоки... Десь воно, звичайно, напевне є, але де саме і нашо воно потрібне та який у нього точно смак – хрін його зна... Та й не дуже цікаво... Ну, там, Жадан щось пише, Ліна Костенко, Матіос, Курков, Кокотюха, Софія Андрухович... Про що пишуть – достеменно невідомо... Мабуть, про життя, любов і про бандитів...

Кажуть, що десь бачили в метро людей, які щось читали по-українськи... Сталкери, чи як їх... Та, мабуть, брешуть...

На площі Слави в «Квадраті» книжковий ринок. Розвали російської літератури і один невеликий кіоск з українською... Гетто... Резервація... З запиленого вікна одним оком на мене поглядає Іван Франко... Навпроти на нього дивиться Пелевін в красивій обкладинці. Але Франко не завидує – зневажає...

МОНОЛОГИ ЧЕПИНОГИ

Умберто Еко колись сказав нетолерантну річ, що є велика французька, велика німецька, велика російська і навіть велика японська література. А от великої албанської і великої угорської нема і бути не може... Про українську він такого не казав, але, думаю, мав на увазі... Це – об'єктивно. Хоч і суб'єктивно для нас...

Ну і ладно... Зато коли надворі перший сніг і вітер теліпає карнизом туди-сюди, то можна вкритися теплим пледом і знехтувати і Кортасаром, і Борхесом, і Фолкнером, і Достоєвським... Та навіть і Джойсом з Беккетом, гулять так гулять...

Краще розгорнути першу сторінку і прочитати: «Село Троянівка гніздиться в долині. На північ від нього Беєва гора, покрита лісом, на південь – заткана маревом рівнина, по якій в'ється полтавський шлях. Обабіч шляху то тут, то там мріють у степу хутори, маячать на далеких обрідях, як зелені острови по синьому морю. В центрі села тече річка з дивною, мабуть, татарською назвою – Ташань. Весною вона скресає, і тоді селяни б'ють ломами кригу, щоб не знесло ветхого місточка; літом пересихає так, що в деяких місцях її перебродять кури на сусідній хутір Залужжя і навіть там несуться... Затишно й тихо в хаті... Григорій Тютюнник, «Вир»... Кому треба той Борхес?»

Українські народні казки (сучасна версія)

– Чи є, – питають, – на світі такий чоловік, щоб тебе подужав?

– Є такий, – каже прем'єр-міністр, – у Києві над Дніпром. Як вийде на трибуну з розами, то не одну несе, а дванадцять разом, то я візьму та й учеплюсь за них, чи витягне-то він їх? А йому байдуже: як поцупить, то й мене з ними тро-

Художник: Юрій Журівель

хи на берег не витягне. От того чоловіка тільки мені й страшно. Барна звати його...

Про деякі історичні паралелі 150-річної давнини.

13 грудня 1864 року розпочалася найбезглуздіша, найкровопролитніша і найжорстокіша війна в історії людства... Ні, не світова, місцева, континентальна.

А почалося все з того, що президент Парагваю Франсіско Суано Лопес – фрік та неадекват – від дури і угнетення проголосив війну Бразилії, Аргентині та Уругваю. І це при тому, що Парагвай мав до Уругваю такий же стосунок, як Росія до Сирії – Парагвай територіально навіть не межував з Уругваем. Якщо подивитися на карту та зіставити ресурси сторін, то це приблизно те ж саме, якби Коста-Ріка, наприклад, напала на США, Канаду і Європу... Словом, це була війна дурака проти цілого світу...

Звісно, можна романтично толерувати подібному «дон-кіхотству» чи навіть захоплюватися героїчною нерозсудливістю Лопеса, але лише в тому випадку, коли вони не виходять за межі літератури. Тут же все було насправді...

Супротивники спочатку просто відмахувалися від Лопеса, вводили якісь тогочасні економічні санкції та ембарго. І, наприклад, перекупили у Європи військові кораблі, які президент Парагваю замовив для себе. Але Лопесу було пофіг. Його рейтинг у зубожілій країні на той час сягав майже 100 відсотків. Він атакував бразильський флот і ввів парагвайські війська на територію Донбасу... (в смислі – на територію бразильського Мата-Гросу)...

Вобщим, щоб довго не говорити... У результаті цієї безглуздої війни Парагвай було розчленовано на шматки. Він зберігся лише як гео-політичний «буфер» між Аргентиною та Бразилією, країна втратила

майже всю тогочасну економіку і 90 (дев'яносто, блін!!!) процентів чоловічого населення... Тобто з кожних десяти чоловіків-парагвайців серед живих залишився один (включаючи дітей)... Від тої війни Парагвай не може прийти до тями й досі...

А Франсіско Суано Лопес загинув як Чапай... Поранений перепливав річку Акідабана і його вбили. «Вмираю за Родіну», – встиг сказати Лопес... Диктатори-неадекватні завжди «вмирають за Родіну», навіть тоді, коли самі й приводять її до загибелі...

Український транспортний АН-178 може отримати ім'я «Степан Бандера»... Відомо, що на цей літак уже є попередні замовлення з Китаю, Іраку, Саудівської Аравії і країн Перської затоки...

Ідея непогана і креативна. Уявімо, що десь на пляжі, поблизу романтичного китайського Макао відпочиває ординарна, відносно здорова і скрепеносна російська родина, вигнана з курортів Шарм-ель-Шейха і Кемера власним дурнуватим президентом...

Лежать вони собі томно в шезлонгах і смочуть вкусні «канхветипітущки» з морської капусти чи ще з якогось гавна...

І тут... Матір Божа, Цариця Небесна!!!

– Галя! Галя! Бандера на нас по небу летить. Да що же ето таке в міре проісходіт?

Степан Андрійович був би задоволенним. І десь би там східно всміхався у своїх інших світосферах...

На базі російського ІЛ-80 Росія створює літак з командним пунктом на випадок ядерної війни. Наслідуючи американців, москалі називають його «Самолет судного дня»... Ні, придурки... «Самолет судного дня» для вас – це той самолет, який поведе на суд в Гаагу Путіна, Шойгу, Лаврова та іншу шуштуру гебешну вашу...

X

АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП 18 – 24 ГРУДНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Григорій Пустовіт (29 березня 1960 р.)
Депутат Луцькрати

Буде складно не втрачати самовладання в суперечці. Щоразу, починаючи нервувати, різко смикайте себе за вухо. Заспокоїти це вас навряд чи зможе, але ваш опонент, найімовірніше, сам відійде від вас. Злякається!

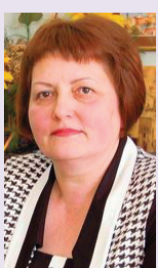
ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Ігор Коцан (14 серпня 1960 р.)
Ректор Східноєвропейського університету

Відмовтеся від будь-яких занять, пов'язаних з надмірним напруженням головного мозку. Його краще зайвий раз поберегти. А поки що качайте м'язи й пізнавайте радість фізичної праці.

СТРЕЛЕць (23.11 – 21.12)
Олег Бровін (10 грудня 1964 р.)
Ресторатор

З'явиться бажання поборотися за праве діло або втерти сльозу скривдженій сиротинки. Переводячи стареньку через дорогу, не звертайте уваги на її протести – сьогодні ваш день добрих справ. І не дозволяйте нікому його зіпсувати!

ТЕЛЕць (21.04 – 21.05)
Раїса Кучмук (15 травня 1961 р.)
Директор обласного центру зайнятості

Шукатимете причину, аби залишитися і... не знаходитимете її. То, напевне, краще підійти і не мучте ображених та знедолених. Зорі наставляють уважно читати документи в кінці року, адже з нового року можете опинитися у ролі своїх сьогоднішніх клієнтів.

ДІВА (24.08 – 23.09)
Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)
Міський голова Луцька

Ви і ваша молода команда щось робитимете з коритом на майдані. Якось так непомітно робитимете і незбагнено. Приготуйте мільйон під ялинку і щось коту під хвіст. Дуже скоро прокинеться від летаргічного сну ті, хто вас заколисав на посаду № 1.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)
Ігор Гузь (11 січня 1982 р.)
Народний депутат

Сміх без причини – ознака незакінченої середньої освіти. Отож хоча б у присутності старших за віком від безпричинних усмішок варто утриматися. А то ще, чого доброго, тест змусять пройти, архіви піднімуть, знайдуть щоденник із трійками з хімії та двійкою з географії.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Микола Яручик (28 травня 1980 р.)
Депутат Луцькрати

Викличте на себе ревності, дайте їм досить вагомий привід. Якщо ревнує – значить, любить оковиту. Б'є – отже, кохає. Якщо вам навіть поставлять синець під оком, його можна не замазувати, а носити як медаль, видану на полі бою війни за любов.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Дмитро Чепіжак (29 вересня 1980 р.)
Екс-прокурор Волині

Відчуєте гостру потребу служити мистецтву. Вона зовсім не обов'язково вилється в бажання написати картину або висікти з мармуру скульптуру. Найімовірніше, заспіваєте від щастя просто бути поруч із високим мистецтвом звинуваючувати і милувати.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Олександр Терещук (11 лютого 1964 р.)
Екс-начальник Волинського УМВС

Спробуйте свої сили сьогодні на ниві дизайну одягу – однаково вам тепер не сплисти на поверхню житейського океану. А навіщо, якщо є хата і до хати?! Усвідомте головне правило – що далі від влади попрощкуєте, то довше проживете на волі.

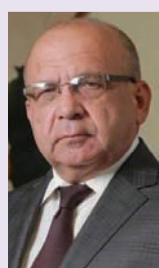
РАК (22.06 – 23.07)
Владислав Стемковський (29 червня 1979 р.)
Екс-заступник міського голови Луцька

Вийдете в люди, аби подивитися, чим вони дихають. Зорі радять побути простолюдином – вантажником, гірником, прибиральником, врешті-решт, кур'єром. Усе частіше позиратимете в бік княжого міста.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Володимир Лис (26 жовтня 1950 р.)
Письменник, журналіст

Дрібна копітка робота буде вдаватися дуже добре. Особливо вишивання хрестиком та розгадування кросвордів судоку. Погодьтеся, є в цих заняттях щось спільне. Будете особливо прискіпливі до нових починань.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Володимир Гунчик (9 березня 1958 р.)
Голова Волинської облдержадміністрації

Подивіться в дзеркало уважніше – чи не причепилася до одягу нитка? Якщо знайдете – ваше щастя, по ній можна буде що-небудь передбачити. Інших можливостей наврожожити приємності, найімовірніше, не буде.